Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul I Nr. 93
Vineri 18 martie 1955

4 pagini
Prețul 20 bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

In acest număr:

Să folosim întreaga capacitate de lucru a tractoarelor și mașinilor în muncile agricole de primăvară

In momentul de față, sarcina cea mai de seamă a oamenilor muncii de pe ogoare, în lupta pentru sporirea producției agricole la toate culturile, pentru obținerea unei recolte de 10 milioane de tone de grîu și porumb, a unei producții medii pe țară de cel puțin 2.000 kg de porumb boabe la hectar, este terminarea grabnică a pregătirilor menite să asigure executarea la timp și în bune condiții agrotehnice a tuturor lucrărilor agricole de primăvară.

Volumul mare de lucrări ce trebuie efectuate în această campanie, precum și timpul scurt în care ele trebuie executate impun o chibzuită și temeinică organizare a muncii, în vederea folosirii cît mai raționale și depline a tuturor tractoarelor, mașinilor și uneltelor agricole. In acest scop, conducerile gospodăriilor agricole de stat și ale stațiunilor de mașini și tractoare au datoria să ia toate măsurile tehnico-organizatorice menite să asigure atît buna funcționare a parcului de mașini și tractoare, cît și folosirea întregii capacități de lucru a acestuia.

Experiența din anii trecuți a dovedit că pentru folosirea cît mai deplină a capacității de lucru a tractoarelor o importanță deosebită o are aplicarea metodelor înaintate de organizare a muncii și exploatare a mașinilor. Tractoristul Gheorghe Baicu de la S.M.T. Ciulnița din regiunea București, de pildă, folosind în anul trecut, la pregătirea terenului un cuplu de 2 cultivatoare la un tractor, a reușit să execute zilnic 28 ha de cultivație în loc de 14 ha cît prevedea norma. De asemenea, tractoriștii Guba Gheorghe și Buneru Vasile din același S.M.T., lucrînd cu cîte un agregat complex compus din cultivator, semănătoare și grape au izbutit să afîneze și să însămînțeze într-o singură zi o suprafață de 14 ha, realizînd astfel două norme zilnice de fiecare tractor.

Folosirea cuplurilor de mașini și a agregatelor complexe la executarea muncilor agricole dă posibilitatea mecanizatorilor să utilizeze cu randament sporit tractoarele și mașinile agricole, să elibereze un mare număr de tractoare ce pot fi folosite la efectuarea altor munci, să realizeze însemnate economii de carburanți și piese de schimb, să scurteze durata efectuării lucrărilor, iar prin aceasta să contribuie în mare măsură la sporirea producției agricole.

In acest scop directorii și mecanicii șefi din aceste unități au datoria să ia fără întîrziere măsurile cuvenite ca în fiecare unitate să se alcătuiască un număr cît mai mare de cupluri de două cultivatoare la un tractor, două sau trei semănători la un tractor, cît mai multe agregate complexe compuse din tractor, cultivator, semănătoare și grape. In unitățile care sînt dotate cu pluguri de tractor „Ilie Pintilie" este necesar de asemenea să se atașeze a patra trupiță la aceste pluguri, pentru a se asigura un randament sporit la efectuarea arăturilor de primăvară.

In același timp, S.M.T.-urile au datoria să se preocupe de folosirea cu randament sporit și a mașinilor agricole din gospodăriile colective și întovărășirile agricole pe care le deservesc. Pentru aceasta, e necesar ca mecanizatorii din S.M.T.-uri să verifice reparația utilajului din unitățile pe care le deservesc, să ajute pe colectiviști și întovărășiți să alcătuiască din materialele pe care le au la îndemînă dispozitivele necesare pentru cuplarea a trei semănători cu tracțiune animală, la un tractor.

Demnă de urmat în privința pregătirilor în vederea folosirii întregii capacități de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole este pilda gospodăriilor agricole de stat „Dumitru Marinescu", regiunea București, Pietroiu regiunea Constanța, Jimbolia, regiunea Timișoara, ca și a S.M.T.-urilor Roman-Iași, Cobadin-Constanța, Ciulnița-București etc., unde cuplurile de mașini și agregatele complexe sînt de pe acum pregătite, mecanizatorii așteptînd doar timpul prielnic începerii muncilor de primăvară.

Randamentul parcului de mașini și tractoare poate fi sporit în mare măsură prin aplicarea metodei graficului orar a mecanizatorului sovietic Ivan Buneev. Prin aplicarea acestei metode la efectuarea diferitelor munci agricole, se folosește în mod productiv întregul timp de muncă, tractorul nefiind oprit decît pentru alimentare și efectuarea îngrijirilor tehnice. Pentru ca această metodă să poată fi aplicată cu succes în toate gospodăriile agricole de stat și stațiunile de mașini și tractoare în campania agricolă de primăvară, conducerile acestor unități au datoria să se preocupe îndeaproape de instruirea temeinică a tractoriștilor asupra felului cum se organizează lucrul după graficul orar. E necesar de asemenea să fie confecționate din timp cadranele trebuitoare la ținerea evidenței turelor efectuate și stegulețele cu ajutorul cărora se marchează terenul și se împarte în parcele de lucru. Totodată, pontatorii alimentatori și șefii de brigăzi trebuie să-și însușească cît mai bine felul de întocmire a foilor de planificare și a graficului realizărilor zilnice pentru fiecare tractor.

Un mijloc important pentru folosirea cu maximum de randament a tractoarelor și mașinilor agricole îl constituie organizarea lucrului în două schimburi. Acolo unde există posibilități, muncile agricole de primăvară vor trebui executate și în timpul nopții. Pentru aceasta, conducerile gospodăriilor de stat și S.M.T.-urilor trebuie să verifice cu atenție modul cum a fost reparată instalația electrică a tractoarelor, să numească tractoriștii care vor lucra în schimburile de noapte, să întărească brigăzile care vor lucra în două schimburi prin numirea unui ajutor de șef de brigadă etc.

Experiența a dovedit că folosirea de către mecanizatori a metodelor înaintate de mărire a randamentului mijloacelor mecanizate, cît și efectuarea unor lucrări de bună calitate nu pot da rezultatele așteptate pozitive fără o strînsă colaborare între brigăzile de tractoare ale S.M.T.-urilor și brigăzile de cîmp ale gospodăriilor colective, fără o strînsă legătură cu întovărășiții și țăranii muncitori cu gospodării individuale. De aceea, este necesar ca această legătură să fie întărită, iar obligațiile ce revin atît S.M.T.-urilor, cît și unităților deservite pe baza contractelor de lucrări încheiate să fie respectate întocmai.

In răstimpul scurt care a mai rămas pînă la începerea campaniei agricole de primăvară, tehnicienii și inginerii agronomi și mecanici din gospodăriile de stat și S.M.T.-uri au datoria să ajute pe mecanizatori să cunoască temeinic noile mașini cu care au fost înzestrate aceste unități, cum sînt de pildă, semănătoarea SKG-6 pentru însămînțarea în cuiburi așezate în pătrat și mașinile suspendate pe tractoarele HTZ-7 și VTZ, spre a contribui și în felul acesta la sporirea randamentului zilnic a parcului de mașini și tractoare.

Mecanizatori din Gospodăriile Agricole de Stat și S.M.T.! Luați toate măsurile tehnico-organizatorice necesare pentru folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole, pentru a putea executa într-un timp cît mai scurt și cît mai bine muncile din campania de primăvară, contribuind astfel la obținerea unor recolte îmbelșugate.

Mai multă atenție pregătirii utilajului din centrele de închiriat mașini și unelte agricole

In scurtă vreme, pe ogoarele patriei noastre va începe campania muncilor de primăvară. In această campanie, centrele de închiriat mașini și unelte agricole de pe lingă cooperativele sătești vor trebui să dea un sprijin temeinic țăranilor muncitori în obținerea de recolte bogate, punîndu-le la îndemînă mașinile și uneltele de care au nevoie. De aceea, cooperativele sătești pe lîngă care se află astfel de centre au datoria să pună la punct tot inventarul agricol cu care sînt înzestrate, pentru ca utilajul respectiv să poată fi folosit cu randament sporit la lucrările agricole de primăvară de către un număr cît mai mare de țărani muncitori.

Redăm mai jos cîteva aspecte din munca de pregătire a centrelor de închiriat mașini și unelte agricole din regiunea Bacău, în vederea campaniei agricole de primăvară.

Exemplu demn de urmat

Am stat de vorbă cu Gheorghe Jianu, Isachi Mihai, Farțădi Scurtu și cu alți mulți țărani muncitori din comuna Faraoani. Ei ne-au spus numai lucruri bune despre centrul de închiriat utilaj agricol din comuna lor. Peste 60 de țărani muncitori din Faraoani au închiriat anul trecut de la centru pluguri, semănători de porumb și de cereale, prășitori și alte unelte trebuitoare muncilor agricole. Pentru ca numărul țăranilor muncitori care închiriază utilaj agricol să sporească și mai mult, iar întregul utilaj agricol să poată fi folosit, conducerea cooperativei din Faraoani a luat din timp măsuri pentru repararea și buna păstrare a acestui utilaj.

Responsabilul centrului, tov. Ciuraru Ion, s-a îngrijit ca utilajul defect să fie reparat îndată după ce a fost predat cooperativei. Pentru repararea unei semănători de porumb, lucrare pe care nu o putea face fierarul din comună, tov. Ciuraru Ion a cerut ajutorul mecanicului de la moara din apropiere, care i l-a dat bucuros. Văzînd utilajul reparat, curățat și uns, bine rînduit în remiză în așteptarea începerii campaniei, nu poți decît să apreciezi grija cu care conducerea acestei cooperative se interesează ca utilajul agricol de la centrul de închiriat să poată fi de un real folos țăranilor muncitori în lupta pentru sporirea producției agricole.

Lipsuri ce trebuie grabnic înlăturate

● La centrele de închiriat mașini și unelte agricole din cuprinsul raionului Bacău există 117 pluguri cu tracțiune animală ce nu pot fi folosite deoarece sînt prea mari. Plugurile respective sînt însă de mare trebuință țăranilor muncitori din alte regiuni, ca de pildă, celor din regiunea Oradea. Acest lucru îl știe bine și Uniunea regională a cooperativelor de consum Bacău. Pînă acum, Uniunea regională nu a luat însă nici o măsură pentru ca plugurile să fie trimise acolo unde pot fi folosite cu tot randamentul.

● Serviciul comercial și secția unelte de la Uniunea raională a cooperativelor de consum Bacău, precum și multe cooperative sătești dovedesc o condamnabilă lipsă de preocupare privind încasarea chiriilor pentru uneltele închiriate țăranilor muncitori. Astfel, planul de încasare a chiriilor pe întregul raion nu a fost realizat pe anul 1954 decît în proporție de 12,4 la sută, fapt ce provoacă serioase greutăți în repararea utilajului agricol defect.

● Secția Gloduri a gospodăriei agricole de stat din comuna Slobozia, regiunea Bîrlad, a închiriat pentru campania agricolă din anul 1954 un număr de 4 pluguri cu tracțiune animală de la centrul de închiriat mașini și unelte agricole al cooperativei din comuna Gloduri, raionul Bacău. Afară de faptul că cele 4 pluguri au fost înapoiate abia în luna februarie 1955, secția gospodăriei de stat refuză să repare plugurile pe care le-a folosit. La rîndul ei conducerea cooperativei refuză să primească aceste pluguri nereparate.

Conducerea gospodăriei de stat Slobozia trebuie să ia urgente măsuri pentru repararea și predarea către centrul de închiriat a celor 4 pluguri, spre a putea fi folosite de țăranii muncitori din campania agricolă de primăvară.

Cînd controlul e făcut de mîntuială

Din scriptele existente la Uniunea raională a cooperativelor de consum Bacău rezultă că în comuna Odobești uneltele de la centrul de închiriat mașini și unelte de pe lîngă cooperativă sînt reparate. Pe teren, însă, situația este cu totul alta.

Dacă ar putea vorbi, cîte n-ar avea de spus cele 5 pluguri, 2 prășitoare și 4 semănători de porumb care stau și acum nereparate, aruncate claie peste grămadă sub un șopron. Ar vorbi bunăoară despre nepăsarea tov. Crișmaru Vasile, care răspunde de activitatea centrului, dar care nu se îngrijește de repararea și buna păstrare a utilajului. Ar mai putea povesti despre faptul că tovarășii de la U.R.C.C. Bacău nu controlează dacă uneltele și mașinile de la centre au fost reparate. Și dacă tov. Vetrea Gheorghe, șeful secției unelte de la raion, s-ar simți ofensat, uneltele i-ar răspunde: „Geaba te înfurii, tovarășe Vetrea! Cînd treci în mare viteză pe la cooperativa din comuna noastră, nu se cheamă că ai făcut control".

Și uneltele ar avea dreptate. Intr-adevăr, numai pentru că tovarășul Crismaru i-a promis ca în cîteva zile va repara întregul utilaj agricol, tov. Vetrea nu era îndreptățit să renunțe la o muncă temeinică de îndrumare și control și să noteze în scripte că în comuna Odobești lucrurile merg bine. A proceda astfel înseamnă a dovedi superficialitate și lipsă de răspundere.

Scrisoarea unui trior

Sînt un biet trior. Mare of am pe suflet. Toți oamenii care trec pe lîngă mine mă privesc cu milă, mă căinează și-mi prevăd o moarte sigură.

Mai acum cîțiva ani, eram la chiaburul Ionoș Coșa, care mă ținea ca vai de lume. Cînd am fost luat de la chiabur, tare mult m-am bucurat. Mă gîndeam că, cu ajutorul meu, țăranii muncitori din comuna Nicolae Bălcescu vor putea să curețe la un preț mai ieftin semințele de cereale fără să mai fie jecmăniți de chiabur. Bucuria mi-a fost însă de scurtă durată. Și asta nu pentru că țăranii care aveau trebuință de mine nu mi-ar fi apreciat meritele. Necazul meu a început din cauza păcătoasei de perii care cu timpul s-a uzat și nu mai putea curăța sita de boabe sparte și de neghină. Peria trebuie schimbată. Tov. Cată Petre de la cooperativă susține că sfatul popular este dator să mă repare, că eu aparțin sfatului. Tovarășii de la sfat spuneau însă că e de datoria cooperativei să se îngrijească de mine, deoarece cooperativa a încasat chiria în timpul cînd funcționam. Și uite așa, ei se ceartă de ani de zile, în timp ce eu zac plin de rugină fără să mai fiu cuiva de folos. Durerea mi-a fost și mai mare, cînd, alaltăieri, i-am auzit pe țăranii muncitori Petre Pătrașcu, Anton Roca, Moraru Anton, Petre Berzunțeanu și alții blestemîndu-mă fiindcă grîul triorat de mine arată ca și cînd ar fi netriorat. Judecați acum și dumneavoastră cine e vinovatul, — eu, sau cei doi stăpîni ai mei: cooperativa și sfatul popular, care, în loc să mă repare, continuă încă să se certe?

CONCLUZII

Centrele de închiriat mașini și unelte agricole și-au dovedit pe deplin utilitatea în acțiunea de sprijinire a țăranilor muncitori pentru sporirea producției agricole. In anul 1954, de pildă, numărul țăranilor muncitori din regiunea Bacău care au folosit utilaj agricol închiriat de la aceste centre a fost cu aproape 2000 mai mare decît în anul 1953.

Pentru ca ajutorul pe care aceste centre îl dau țăranilor muncitori să se facă tot mai mult simțit, este necesar ca Uniunea regională a cooperativelor de consum Bacău și Uniunile raionale să îndrume și să controleze mai îndeaproape activitatea celor care răspund direct de utilajul agricol de la centrele de închiriat de pe lîngă cooperativele sătești. Nu rare sînt cazurile cînd șefii secțiilor unelte de la uniunile raionale sînt folosiți în alte acțiuni, în timp ce la multe centre utilajul agricol stă nereparat sau este ținut în condiții proaste. Unii din șefii secțiilor unelte de la U.R.C.C. înlocuiesc munca vie pe teren cu întocmirea din birou a diferitelor situații statistice care de multe ori sînt departe de a oglindi realitatea.

Conducerile uniunilor regionale, raionale și ale cooperativelor sătești sînt datoare să depună eforturi sporite pentru ca utilajul agricol existent la centrele de închiriat mașini și unelte agricole să fie de un real folos țăranilor muncitori în lupta pentru sporirea producției la hectar.

Din satele patriei noastre

Comună fruntașă la colectarea produselor animale

Fiind conștienți de importanța predării la timp a cotelor de carne și produse animale pe care le datorează statului, majoritatea țăranilor muncitori din comuna Răvășel, raionul Agnita, s-au achitat cu cinste de această îndatorire patriotică. Astfel, pînă mai zilele trecute, ei au dus la baza de recepție peste 1.500 kg carne de porc precum și 4.927 litri lapte.

Exemplul comuniștilor Bela Ion, Jurca Ioan, Filimon Ion, care și-au achitat în întregime cotele pe primul trimestru al anului a fost urmat și de țăranii muncitori Pleșca Valeriu, Iamprich Maria, Comiza Gh., Brezoi Ion și de alții.

Datorită muncii de lămurire dusă în rîndul țăranilor muncitori de către comuniști și de către organele de colectări, s-a reușit ca în prezent comuna Răvășel să se situeze comună fruntașă pe raion la colectări.

Trofim Traian
corespondent

Incheie contracte pentru îngrășarea și livrarea de animale

In numeroase comune din raionul Carei, tot mai mulți țărani muncitori încheie contracte cu statul, pentru creșterea, îngrășarea și livrarea de animale.

Numai în cîteva zile, peste 170 de țărani muncitori au încheiat cu O.R.A.C.A. un număr de 243 contracte pentru îngrășarea a 6 vaci, 92 porci, 33 viței, 2 mînzați, 531 gîște, 546 rațe și altele. Fruntași la contractări sînt țăranii muncitori întovărășiți din satul Ghenciu, printre care Elekeș Maria, Comșa Dumitru și Sarkadi Francisc, precum și țăranii muncitori Kenczel Ioan, Vonkoz Iosif, Roșca Ioan, etc. din comuna Tiream.

Incheind cît mai multe contracte pentru creșterea și îngrășarea de animale, țăranii muncitori din satele acestui raion sînt hotărîți să-și sporească veniturile și să contribuie totodată la o cît mai bună aprovizionare cu carne a oamenilor muncii de la orașe

Pop Vasile
corespondent

Colectiviștii au cumpărat un autocamion

In anul trecut, colectiviștii din comuna Mircea-Vodă, regiunea Galați, au realizat venituri însemnate de pe urma creșterii și îngrășării animalelor. Cu veniturile obținute de pe urma livrării către stat pe bază de contract a unui număr de 50 oi, 20 porci, 150 păsări de curte și alte animale, colectiviștii au cumpărat de curînd un autocamion nou. Acest camion le va fi de mare folos în executarea diferitelor lucrări de transport.

Veniturile realizate de pe urma creșterii animalelor constituie pentru colectiviștii din comuna Mircea-Vodă un nou și puternic imbold în vederea dezvoltării continue a sectorului zootehnic al gospodăriei lor colective.

Bardaș Radu
corespondent

Să fie asigurate din timp semințe curățate și tratate!

— Comunicatul Ministerului Agriculturii și Silviculturii —

In curînd, campania agricolă de primăvară va începe în toată țara. Oamenii muncii din agricultură fac acum ultimele pregătiri în vederea asigurării succesului deplin al acestei campanii.

Repararea tractoarelor, mașinilor și uneltelor agricole s-a terminat aproape în toate regiunile țării. O dată cu munca desfășurată pentru punerea în stare de funcționare a inventarului agricol, în cele mai multe regiuni s-a dat o atenție deosebită asigurării și pregătirii semințelor.

Astfel, pînă în prezent, în regiunile Constanța, Galați, Stalin, Regiunea Autonomă Maghiară și altele a fost curățată mai mult de jumătate din cantitatea de sămînță de cereale păioase necesară la însămînțările de primăvară. In același timp, în majoritatea regiunilor a început acțiunea de tratare a semințelor.

Lucrările de pregătire a semințelor nu se efectuează însă în măsură satisfăcătoare în toate regiunile. Ele sînt întîrziate în special în regiunile Timișoara, Cluj, Baia Mare, Bîrlad și Pitești.

Desfășurarea în bune condiții a campaniei însămînțărilor de primăvară și asigurarea unei producții sporite depind în bună măsură de folosirea semințelor de bună calitate, curățate și tratate. De aceea, în puținele zile care au mai rămas pînă la începerea muncilor agricole de primăvară, trebuie să se asigure și să se pregătească întreaga cantitate de sămînță necesară însămînțărilor.

In toate regiunile țării, sfaturile populare, inginerii și tehnicienii agronomi trebuie să ia măsuri pentru buna funcționare a centrelor de curățat și tratat semințe și să îndrume pe cultivatori ca însămînțările din această primăvară să fie făcute numai cu semințe de calitate curățate și tratate.

Pentru viața nouă și viitorul luminos al copiilor

In după-amiaza acelei zile, împreună cu tov. Aurel Stoicescu, președintele sfatului popular al comunei Băilești, regiunea Craiova, am fost oaspeți în casa țăranului muncitor Alexandru Staicu.

Auzisem că țăranul acesta din Băilești e un om harnic, priceput și neîntrecut gospodar. Și, într-adevăr, așa este. In gospodăria lui totul e orînduit cu grijă. Plugul, grapa, carul îs reparate de mult și puse la adăpost. Ograda, grajdul sînt tot timpul curate, fără gunoi, iar animalele sănătoase și grase, deoarece le hrănește și îngrijește bine. Cuvinte de laudă se pot spune și despre soția lui, Maria, o femeie cam de vreo 35 de ani. Rînduiala și curățenia din camera unde am fost primiți arătau cu prisosință vrednicia și gustul ei gospodăresc.

Pe cînd noi ne prinsesem la vorbă, gospodina torcea dintr-un caier de lînă fir lung și răsucit. Din cînd în cînd se oprea din tors și privea drept în ochii bărbatului ei care povestea...

Printre altele ne-a vorbit despre munca și bucuriile familiei sale:

— N-avem mai mult de 4 hectare, dar veniturii de pe urma muncii noastre ne dau putința să trăim bine. Acum ne lucrăm pămîntul în chip nou. De cîțiva ani, îmi ar pămîntul de cu toamnă, îl îngraș bine cu bălegar, semăn cu mașina sămînță selecționată, îngrijesc și recoltez la timp culturile. Sporul de recoltă ce-l culeg an de an de pe fiecare hectar de pămînt îmi răsplătește din plin munca depusă pentru aplicarea regulilor agrotehnice.

Noi îl ascultam cu luare aminte și ne furișam privirea la insigna pe care Alexandru Staicu o poartă la reverul hainei. Observînd privirea noastră, gospodarul a prins a zîmbi schimbînd vorba:

— E insigna de fruntaș al recoltelor bogate, pe care am primit-o la consfătuirea fruntașilor pe regiune. Drept să vă spun, m-am bucurat mult și nu găsesc cuvinte potrivite ca să mulțumesc pentru cinstirea ce mi s-a făcut. De aceea, sînt hotărît ca anul acesta să-mi lucrez și mai bine pămîntul ca să culeg de pe el recolte cît mai bogate. La sfecla de zahăr am de gînd — bineînțeles dacă și timpul mă va ajuta — să scot o recoltă de patru vagoane și jumătate la hectar.

Fruntașul din Băilești ne povesti apoi că în primăvară își va ridica casă nouă; că pentru aceasta și-a procurat 20.000 de cărămizi, materialul lemnos de tîmplărie, tabla de acoperiș, cuiele, clanțele de uși și celelalte materiale necesare construcției.

— Avem doi băieți: Ștefan, elev la școala elementară, și Gheorghe, elev la liceul teoretic din Craiova. Pentru ei muncim și eu și nevasta, că ni-s dragi ca lumina ochilor.

In timp ce bărbatul ei vorbea, gospodina, care ieșise în tindă, se întoarse cu o garafă de vin rubiniu.

— Poftiți, luați un pahar de vin. Iar la toamna viitoare să ne veniți iarăși oaspeți, în casă nouă, ni se adresă ea bucuroasă.

— Iar pe tovarășul Alexandru să-l găsim tot fruntaș, zise președintele sfatului popular, ciocnind paharul.

Gospodarul fu mișcat de cuvintele președintelui. Un surîs îi înflori în colțul gurii.

— Eu doresc ca în comuna noastră să fim cît mai mulți fruntași, răspunse el la urare.

Gospodarul mai voi să spună ceva, dar vorbirea lui fu întreruptă de glasul din difuzorul așezat în perete, deasupra mesei cu învelitoarea albă ca zăpada.

„Echipele din Băilești, care strîng semnăturile pe Apelul Păcii, au strîns numai în două zile peste 1.500 de semnături...", anunță, printre altele, vorbitoarea de la stația de radioamplificare a comunei.

Toți tăceam. Apoi, cînd a prins a se revărsa din difuzor o melodie dulce și lină, Alexandru Staicu a dat frîu liber gîndurilor trezite de anunțul de la stația de radioamplificare.

— Ieri, cînd a trecut pe la noi echipa învățătorului Crăciunoiu, am semnat și eu și soția mea Apelul Păcii. L-am semnat din toată inima, fiindcă ne e dragă viața nouă pe care o trăim azi și vrem să ne lucrăm în tihnă și liniște pămîntul. Prin semnătura pusă pe Apelul Păcii ne ridicăm împotriva celor ce pregătesc războiul atomic. Semnăturile noastre, alături de cele ale milioanelor de oameni cinstiți din lumea întreagă, vor fi un obstacol de netrecut în calea ațîțătorilor la războiul atomic. Sînt hotărît, asemeni fraților noștri, muncitorii de la orașe, să întăresc prin fapte semnătura așternută pe Apelul Păcii. Țara noastră, pentru a fi bogată și puternică, are nevoie de tot mai multe produse agricole. Și astea le facem noi, cei ce muncim pe ogoare. In acest an, eu voi munci și mai cu spor pentru a culege recolte bogate, așa cum ne îndeamnă partidul, așa cum cer interesele poporului muncitor.

RADU SANDU

Echipa „În colții boroanei"

PREZINTĂ:

„Spectacole de primăvară"
în satul Florești, comuna Cîmpineanca, regiunea Bîrlad

PROLOG

Vă prezentăm „Colții boroanei",
De-i îndrăgiți ori nu vă plac.
Aceasta li-i obișnuința:
Ce văd, ne spun îndat', nu tac...
Năravuri vechi, cum ar fi: lenea
Beția, furtul, nepăsarea —
Cu colții ei boroana smulge.
Să facă netedă cărarea
Pe care oamenii cei vrednici
Merg înainte-naripați...
Echipa noastră poposi-va
Și pe la voi. De semnalați
Vreo lipsă ce pe loc vă ține
Producții mari să dobîndiți,
Nu șovăiți: chemați boroana,
Ca „buruiana" s-o stîrpiți...
Pe cei care pe ici pe colo
Se prind cu dinții de hîrtoage,
Cei care trag-napoi căruța
Și-obloane au la ochi — mîrțoage,
Cei care-n loc de prășitoare
Tot rarițele folosesc,
Iar griu-l seamănă „pe piele"
Și astfel lanul cîrpăcesc. —
Aci-n ziar caricatura
Și-o vor găsi. Deci, vă rugăm
Să ne chemați, dacă-i nevoie,
Și în scurt timp vă vizităm.
Și-acum, cînd bine ne cunoașteți,
Din lan să-nlăturăm neghina,
În primul raid pe care-l facem
Urmați-ne. Deci, sus cortina!

OAMENI VREDNICI

Mijloc de martie. Pe drumul ce șerpuiește ieșind din gara Focșani către satul Florești, la circa un kilometru distanță de oraș, călătorul aude încă din faptul dimineții zgomot de tractoare. In stînga șoselei se văd mașinile lucrînd de zor. Sînt tractoare conduse de mecanizatorii de la gospodăria agricolă de stat Florești, care desțelenesc, redînd agriculturii, suprafețe întinse de terenuri. Plugurile taie brazde adînci răsturnînd pămîntul gras în felii înguste ce lucesc în bătaia soarelui încă înainte de căderea ultimei zăpezi, vrednicii tractoriști au arat aproape 90 ha, peste care în curînd vor trece semănătorile îngropînd sub brazdă semințele de sol.

Ceva mai încolo se întind livezile gospodăriei mărginite de pîrîiașe ce șopotesc viforoase, umflate de apa ultimelor zăpezi. Aci zeci de muncitori lucrează cu sîrg la curățirea livezilor de omizi.

Mergînd mai departe, călătorul întîlnește stațiunea de mașini și tractoare Florești. Și aci răsună freamătul muncii harnice. Stațiunea a terminat la timp pregătirile de primăvară. Acum mulți mecanizatori fruntași, printre care mecanicul Trifan Alexandru, strungarul Stoica Constantin, șeful de brigadă Paise Gheorghe și alții, lucrează la reparatul cîtorva tractoare ce fuseseră date la rebut. După amiază, îndată ce lucrul în atelier va înceta, cea mai mare parte a mecanizatorilor vor trece în sala în care se ține cursul profesional.

Iată-ne în satul Florești. Dintr-o ogradă răzbat cîntece. Sînt adunați aci mulți tineri și vîrstnici. Unii dau la trior semințele. Alții încarcă în căruțe sacii cu cerealele ce au fost deja condiționate. Numeroși țărani muncitori, cum sînt Vasile Dăniță, Paraipan Ion, Dumitru Ivan și alții, și-au pregătit din vreme uneltele și semințele pentru muncile de primăvară, dînd și altora pildă de vrednicie.

Dar lanul bogat are încă neghină. Pe lîngă aceste realizări, am întîlnit, în vizita pe care am făcut-o de curînd în comuna Florești-Bîrlad, și unele lipsuri. Fără ele, pregătirile pentru muncile de primăvară ar fi fost terminate la vreme. Iată de ce colții boroanei noastre s-au oprit mai stăruitor asupra lipsurilor, creștîndu-le pe răboj așa cum se va vedea mai jos.

SĂGEȚI

Convocată pentru a treia oară, adunarea generală pentru încheierea contractului colectiv pe 1955 la Gostat-Florești s-a amînat din nou din cauza delăsării comitetului de întreprindere și datorită faptului că conducerea gospodăriei, care trebuia să prezinte darea de seamă, a lipsit, ca de obicei.

Tot tărăgănind contractul
Și trăgînd mereu l-aghioase,
O să-l încheiați, nici vorbă,
Poate-n martie '56.

⬦

Tractoriștii codași Măinescu Paraschiv, Olteanu Ion, Neagu Aurel și Mazăre Gheorghe de la S.M.T. Florești au dus o forjă într-o casă de cîmp și au topit cîteva lagăre de tractor, turnînd din aliajul obținut bricege și alte obiecte...

Cum tot mereu ați fost în coadă,
Fruntași spre-a fi măcar odat',
Din lagăre turnînd bricege
Pe loc v-ați „evidențiat"...
Dar o-ntrebare se impune:
In seara cînd avu loc „cazul",
Cum ați putut topi metalul
Incît... nu v-a crăpat obrazul?

SITUAȚIE... DUPĂ REGISTRU!

Acțiunea se petrece într-o dimineață în biroul tehnicianului agricol al sfatului popular al comunei Cîmpineanca (de care ține și satul Florești). Personajele... locale nu rămîn în scenă tot timpul, unul dintre ele ocupîndu-se... cu căutarea registrelor ce cuprind datele privitoare la pregătirea însămînțărilor de primăvară.

Actul I și unicul...

Nu are dialog, ci... monolog. Telefonul sbîrnîie. Agronomul Ciopa Elena se ridică și... în același timp ridică și receptorul:

Ciopa Elena: Cine? Secția agricolă de la raion? (către referentul agricol Olteanu) Off, iar ne cere situația! Și de unde s-o luăm? Adu repede registrele! (către cel de la capătul firului). Da, da, o luăm de la început, firește... Cîte atelaje avem? Păi, hm, nu știu precis (către ușa prin care a ieșit referentul) Cîte, to-

varășe Olteanu? Hai mai repede... Alo? Cîte centre de curățat semințe? (către aceeași ușă) Mai re-pe-de, tovarășe Olteanu, că prea ești încetinel! (în telefon) Trebuie să fie vreo două... dacă am adus formalină? Să mă uit în registru, căci fără... forme se poate să știu cîtă formalină avem? Cîte centre de reparat? Știu și eu... Vreo două. Am făcut eu niște „sondaje"... Da, recunoaștem, sînt încă multe unelte nereparate în comună... (strigă) Hai mai repede, Olteanule, nu te-ai dus? (în telefon) Da, scrieți: un centru la Nicolae Fieraru, iar celălalt la Ululțu... Mi se pare să s-au reparat 45 de pluguri... Aci în comună au reparat Marin Boboc... Iordache Apostol... (Se aude glasul unui țăran muncitor care tocmai a intrat de cîteva minute: Da de unde! Ce tot îndrugi acolo? Habar n-aveți. Eu mi-am reparat plugul la Focșani, că în sat nu erau cărbuni).

Ciopa Elena (vorbind în continuare la telefon): Cîți membri are întovărășirea? Păi, 147. (In ușă a apărut ciufulit și transpirat Olteanu, care-i face semn disperat, arătîndu-i cu mîinile că în întovărășire sînt cu mult mai puțini). **Ciopa** (privindu-l pe referent cum își frămîntă mîinile): Da; sînt oameni uniți... Adică... Știți 'mneavoastră că sînt numai o sută?... Da, se poate... n-am la mine registrul... Gunoiul de grajd și răsadnițele? Sînt gata și astea... (O voce din încăpere, unde s-au strîns mai mulți țărani muncitori: Sînt gata... în registrele 'mnealor...)

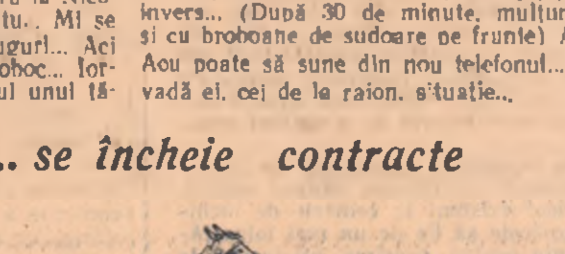
— GONG —

Intre timp, convorbirea a fost întreruptă de la centrală. Agronomul Ciopa Elena și referentul agricol Olteanu se reped la niște registre. Unul dictează și celălalt... completează:

Ciopa: Scrie-n viteză ce-ți zic eu... Curățit și omizit pomii la 18 februarie. 500 de bucăți... Ba nu... pune iuma' la 18, iuma' la 19... Alți 500 de pomi la 29 februarie... Ba nu, pune-i luni, la 28, că luna asta n-a avut decît 28 de zile... Curs agrotehnic... Scrie: 9 lecții din 17... Ba nu... Scrie că s-au ținut toate... 20 de inși prezenți... 100 absenți... Nu, nu așa, pune invers... (După 30 de minute, mulțumită și cu broboane de sudoare pe frunte) Așa! Acu poate să sune din nou telefonul... Să vadă ei, cei de la raion, situație...

La cramă... se încheie contracte

...Aflasem de la brigadierul viticol că în acea zi urma să se încheie contracte între G.A.S. Florești și țăranii muncitori din satele vecine, pentru lucrarea celor 300 ha de vie ale gospodăriei agricole de stat. Era o problemă care mă interesa. L-am căutat pe șeful secției despre care se spunea că cunoaște bine problema.

— Nu știm de unde-o fi. Poate pe teren, — mi-a răspuns un tovarăș de la „Muncă și salarii".

— Dar inginerul șef?

— Despre el chiar că nu știu nimic.

Am intrat în alt birou, apoi în altul, pînă am ajuns la contabilul șef. Acesta m-a primit bucuros, apoi, aflînd despre ce este vorba, a început să se întunece la față

— Păi, să vedeți, noi n-avem nici o vină — mi-a spus el. Inginerul șef, tov. Palko Ștefan, a ținut ca înainte de semnarea contractelor să le vorbească personal țăranilor muncitori strînși la căminul cultural despre avantajele mari pe care le oferă gospodăria celor care încheie contracte prin care se angajează să lucreze la vie. Dar ca să poată explica acest lucru, trebuie să găsească o zi în care să nu fi trecut pe la cramă și să fie... bine dispus. Și cum în ultima lună ziua asta nu s-a ivit de loc, tov. Palko a amînat treaba de azi pe mîine... Că în ultimul timp, să-ți spun drept, tov. inginer se amețește cam des! Și cînd ești amețit nu poți face treabă bună...

I-am dat dreptate contabilului șef, iar el mi-a dat șareta cu un cal:

— Te duci și dumneata pe la cramă, la Carnabel. Dai acolo în mod sigur peste inginerul Palko. Il iei cu dumneata și mergeți împreună la căminul cultural din Pătești. Acolo se vor încheia contractele, astăzi după-amiază...

Intr-adevăr, pe tov. Palko Ștefan l-am găsit la cramă... Nu era amețit, cum spunea contabilul șef... Era... cum se spune, beat mort. Păcat, mi-am zis în mintea mea. Păcat că un tehnician, capabil și priceput ca el, un agronom care a făcut multe lucruri bune și de la care muncitorii din gospodăria de stat așteaptă mult ajutor, se ocupă atît de des cu gustatul vinului. Dar n-am putut să-mi continui gîndurile

— Dumneata mergi cu mine, — m-a întrerupt el răstit. La Pătești... La cămin... lumea mă așteaptă... încheiem contracte...

— Dar o să puteți vorbi?

— Eu? Nu mă cunoști. Sînt ameu... Ai venit cu șareta, cu Mișu, nu?

— Da...

— Săracul Mișu... O fi obosit. Să-i dau și lui ceva de băut. Ia aduceți calu-n cramă, ordonă el.

M-am opus. Dar cu Palko, care, ce-i drept, știe să fie autoritar, nu te poți înțelege, mai ales în asemenea momente. L-a băgat pe Mișu cu capul în cramă ca să-i dea de băut...

Pînă cînd am reușit să pornim spre Pătești, se înserase de-a binelea. La căminul cultural nu mai era nimeni. După ce au așteptat mai bine de cîteva ceasuri, țăranii muncitori plecaseră

— Uite-așa îmi fac mereu oamenii ăștia, — mi-a spus Palko. Mă amînă de pe o zi pe alta și de asta nu reușim să încheiem contractele...

CRONICA DRAMATICA

„SCHIMBUL DE EXPERIENȚĂ"

— (Sala clubului S.M.T. Florești) —

In sala clubului S.M.T. Florești a avut loc de curînd „premiera" piesei care la început a purtat titlul provizoriu de „Schimb de experiență". Ulterior, titlul a fost schimbat și piesa s-a numit definitiv „Chef la toartă".

Această lucrare comico-dramatică a stîrnit aprige discuții în rîndurile mecanizatorilor din stațiune, care cu totul nemulțumiți de jocul actorilor au cerut ca reprezentarea acestui spectacol să înceteze imediat.

Să aflați însă mai întîi despre ce e vorba.

La S.M.T. Florești a avut loc un schimb de experiență între mecanizatorii din regiune în legătură cu aplicarea graficului orar în muncile de primăvară, organizarea brigăzilor etc. Pînă aici toate bune. Directorul S.M.T.-ului, Dumitriu Mihai, a insistat însă ca schimbul să fie „prelungit" și în altă încăpere decît remizele și atelierele stațiunii, adică la o masă încărcată cu fripturi și pahare... pline. Ca material pentru punerea în scenă a piesei, tov. director a propus folosirea a 300 litri de vin alb de Odobești. Propunerea lui a fost imediat acceptată de numeroși localnici din conducere și de cîțiva invitați... Și astfel „Schimbul de experiență" s-a transformat într-un „Chef la toarta".

Ca autor al acestei comedii, tov. Dumitriu Mihai, directorul S.M.T.-ului Florești, s-a dovedit de un real talent, stîrnind rîsul tuturor, iar ca interpret în rolul „cetățeanului turmentat" a băut din plin și și-a trăit din plin rolul. El a cules numeroase aplauze la scenă deschisă din partea prietenilor de chef, care l-au purtat pe brațe prin curtea S.M.T.-ului, aruncîndu-l în sus și strigînd: „Să trăiască și să înflorească directorul nostru!"... Aci orchestra — reprezentată prin acordeonistul Cosma Aurel, mecanic controlor, care a fost obligat de director „să cînte fiindcă altfel îl ia mama dracului" — a acompaniat replicile chefliilor intonînd „Mulți ani trăiască". Ca regizor însă, trebuie să arătăm că tov. Dumitriu Mihai s-a dovedit lipsit de experiență și mai ales de... prudență, întrucît a lăsat necamuflate ferestrele clubului. Astfel, tractoriștii au putut privi din curte spectacolul în... mod gratuit.

Un rol principal a jucat și Grigorescu Alexandru, contabil șef, care a interpretat rolul paharnicului. Acesta s-a dovedit de asemenea un element dotat cu calități deosebite. A dansat de cîteva ori sîrba în vals cu directorul în brațe. Uneori, împleticindu-se și ajungînd pînă la fereastră, el îi înjura pe tractoriștii care priveau în sala clubului. Cînd aceștia au vrut să-i dea răspunsul cuvenit, Grigorescu a început să vocifereze, arătînd că... tractoriștii vor să intre în club pentru a... submina autoritatea directorului.

In celelalte roluri au apărut „artiștii" Cosma Alexandru, mecanic controlor, care a susținut și rolul dirijorului orchestrei și pe cel a diseurului, avîndu-i ca parteneri pe mecanicul șef Cohin Izu și pe agronomul șef Țurcanu. Un rol de seamă a avut și Popescu Corneliu, magazioner cu carburanții, care și aici supraveghea să nu se termine nici o clipă... combustibilul. Directorul S.M.T.-ului Podul Turcului și normatorul Rotaru Alecu este drept că au făcut mai mult figurație, întrucît nu mai puteau juca de... turtă ce erau.

Deși criticați, directorul și contabilul șef de la S.M.T. Florești au continuat să organizeze asemenea spectacole. De astă dată însă pe scară mai redusă și cu mai multă prevedere.

In general nu se poate spune despre interpreții piesei „Chef la toartă" de la S.M.T. Florești că au dat un spectacol de pomină, ci mai curînd că „s-au dat în spectacol".

Credem că pe viitor serviciul regional S.M.T. Bîrlad va interzice la timp asemenea comedii, iar pe interpreți îi va „instrui" cum se cuvine.

Cînd comitetul executiv nu este „acasă"...

Din cauza delăsării comitetului executiv al sfatului popular care nu a adus materialele necesare reparării căminului cultural din satul Florești acesta stă părăginit, cu ușa spartă și tencuiala căzută din luna octombrie 1954. O parte din cărțile și revistele de îndrumare agrotehnică zac răvășite.

Unul din șoareci: Ce-o fi oare mai gustoasă: „Via și livada" sau „Cum trebuie să stîrpim șoarecii"?

SFATUL ZOOTEHNISTULUI

Hrănirea și îngrijirea mieilor de la naștere pînă la înțărcare

Buna îngrijire și hrănirea rațională a mieilor de la nașterea lor și pînă la înțărcare este o condiție de seamă pentru a obține miei bine dezvoltați și sănătoși.

Experiența a dovedit că fătarea și creșterea mieilor în condiții cît mai bune au o bună înrîurire asupra dezvoltării și creșterii productivității oilor.

In țara noastră, în majoritatea cazurilor, fătările la oi au loc în a doua jumătate a lunii martie și la începutul lunii aprilie. Această perioadă este în genere răcoroasă și cu multă umiditate. Pentru a înlătura urmările frigului și ale umezelii, este necesar să ne îngrijim în mod temeinic de amenajarea locurilor unde vor avea loc fătările. Adăposturile trebuie să fie luminoase, încăpătoare și întotdeauna curate. In mod deosebit trebuie să avem grijă să nu existe nici un fel de curenți, umezeală, iar așternutul să fie uscat și curat în permanență și suficient de gros pentru a fi călduros.

Acolo unde nu există adăposturi speciale în vederea fătărilor, este bine ca în adăposturile existente să se despartă un spațiu destinat acestui scop. Oile care se apropie de momentul fătării, precum și cele cu miei, trebuie ținute separat de celelalte.

O deosebită atenție trebuie dată mieilor în timpul fătării. Imediat după naștere, cordonul ombilical al mielului (buricul) trebuie să fie tăiat sau rupt la 5—8 cm de abdomen și înmuiat într-o soluție dezinfectantă (tinctură de iod, lizol etc).

Pînă la vîrsta de 2—3 săptămîni, mieii trebuie hrăniți numai cu laptele pe care îl sug de la mamele lor. In mod obișnuit, imediat după fătare, îndată ce mieii s-au ridicat de jos, ei merg la mamele lor, apucă sfîrcul în gură și sug. Este bine ca înainte de aceasta, ciobanii să mulgă pe jos cîteva picături de lapte și să tundă lîna de pe uger, de pe care mieii, în timpul cînd sug, pot înghiți diferiți microbi. In felul acesta se pot evita numeroase îmbolnăviri, care uneori duc chiar la moartea mieilor.

Pentru a asigura mieilor o bună dezvoltare, îngrijitorii trebuie să vegheze ca alăptarea lor să se facă în bune condiții. Oile care alăptează trebuie hrănite cît mai bine, dîndu-li-se în rații furaje de bună calitate. Este necesar ca rația să cuprindă în compoziția ei nutrețuri ca tărîțe, rădăcinoase și nutreț murat.

In această perioadă trebuie să se treacă la alcătuirea cîrdurilor (ciopoarelor). La început acestea trebuie să fie mai mici (10—20 oi cu mieii lor); apoi treptat mai mari, de 50—100 de oi. Acest lucru ajută mieilor să-și cunoască mama și să o recunoască repede chiar dintr-un număr mai mare de oi. De asemenea, oile-mame se obișnuiesc să-și recunoască mielul. Cîrdurile se țin separat 3—4 săptămîni, după care se pot uni, formîndu-se turma întreagă.

Pe lîngă laptele pe care mieii îl sug de la mamele lor, după 10—15 zile de la naștere, în hrană trebuie să li se dea și diferite uruieli, făină de ovăz, turte de in și tărîțe mărunte. E bine să li se dea și fîn de leguminoase, recoltat timpuriu. Acest surplus de hrană concentrată trebuie dat în cantități crescînde, ajungîndu-se ca pînă la înțărcarea mieilor aceștia să primească cîte 150—200 de grame zilnic. Hrana suplimentară ajută la o bună creștere și dezvoltare a mieilor și face ca organismul lor să se obișnuiască cu nutrețuri cît mai variate.

Nu trebuie uitată nici importanța pășunatului pentru miei. Ei trebuie scoși la pășune numai pe timp frumos și după ce a trecut roua, iar soarele a încălzit bine iarba. Pășunile destinate mieilor trebuie alese dintre cele mai bune, situate în apropierea adăposturilor.

O metodă sovietică aplicată în creșterea mieilor și care trebuie folosită și în țara noastră este aceea a creșterii mieilor izolați de mamele lor. Această metodă se aplică începînd de la 10—14 zile de la nașterea lor. Ea prezintă avantajul că oile pot să-și consume hrana liniștite și nestingherite de suptul mieilor. De asemenea, pot merge pe pășuni ceva mai depărtate. In ce privește mieii, ei se pot obișnui mai repede cu diferite nutrețuri și pot pășuna singuri pe pășunile din apropierea adăpostului destinate lor.

Dînd toată atenția hrănirii și îngrijirii mieilor, vom obține miei bine dezvoltați, viguroși, sănătoși, care vor putea suporta cu ușurință perioada de înțărcare și apoi perioada călduroasă a verii.

O consfătuire rodnică

In ziua de 10 martie a.c., în sala A.S.I.T. din Capitală a avut loc consfătuirea organizată de Ministerul Agriculturii și Silviculturii în colaborare cu secția științelor agronomice „I. V. Miciurin" a consiliului central A.S.I.T. cu tema „Organizarea caselor-laborator în gospodăriile agricole colective.

Consfătuirea a fost deschisă de tov. profesor Al. Priadcenco, vicepreședinte al A.S.I.T. Au luat apoi cuvîntul oameni de știință, cercetători, reprezentanți ai Ministerului Agriculturii și Silviculturii, precum și numeroși ingineri agronomi din gospodăriile agricole colective.

In referatul prezentat, tov. profesor Manoliu Mihail, secretar al consiliului central al Asociației științifice a inginerilor și tehnicienilor, a vorbit despre „Rolul și activitatea casei-laborator" din gospodăriile agricole colective. El a arătat că tematica și activitatea casei-laborator trebuie să fie strîns legate de problemele principale ale ridicării producției în gospodăriile agricole colective și să constituie un mijloc important de îndrumare a colectiviștilor în vederea aplicării în practica agricolă a metodelor agrotehnice ce s-au dovedit a fi cele mai juste.

In continuare, tov. profesor Manoliu a subliniat dublul rol pe care îl are casa-laborator: experimental și propagandistic. Experimental prin faptul că verifică în practică eficacitatea metodelor agrotehnice cele mai potrivite condițiilor locale de sol și climă, și propagandistic pentru că rezultatele obținute pe lotul demonstrativ contribuie la convingerea colectiviștilor asupra importanței și necesității aplicării în mod diferențiat și pe scară largă a metodelor agrotehnice.

Tov. Pocinoc Valeriu, responsabilul casei-laborator a gospodăriei colective din Pribești, regiunea Iași, a vorbit despre activitatea casei-laborator din această gospodărie.

Casa-laborator din Pribești — a arătat vorbitorul — a fost organizată în 1952 cu un mic cîmp experimental. Printre culturile experimentate a fost și cartoful, care s-a însămînțat în două sole comparative cu tuberculi de cartofi din același soi, însă de mărimi diferite. Lucrările de întreținere au fost aplicate în aceleași condiții agrotehnice pe amîndouă solele. La recoltat s-a constatat că producția a fost diferită: în sola unde s-au însămînțat tuberculi de cartofi mari și frumoși, producția a fost mai bogată și tuberculii mai mari. Această experiență i-a convins pe colectiviști că sporul de producție depinde în mare măsură și de calitatea seminței. Cu ajutorul experiențelor făcute în cadrul casei-laborator, colectiviștii din Pribești au determinat soiul de porumb cel mai productiv pentru gospodărie, iar acum urmăresc mai departe cercetările în legătură cu stabilirea celor mai potrivite metode agrotehnice la cultura porumbului.

La discuții s-au înscris numeroși ingineri agronomi din gospodăriile agricole colective, care au arătat o serie de probleme importante din experiența lor în organizarea și conducerea casei-laborator.

In încheierea acestei importante consfătuiri, tov. Pricop Gheorghe, director general adjunct al Direcției propagandei agricole din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, a arătat că discuțiile vii ce s-au purtat în cadrul consfătuirii au dovedit puternicul interes pe care inginerii agronomi îl arată pentru buna organizare și dezvoltare a activității caselor-laborator din gospodăriile agricole colective.

Primele întovărășiri zootehnice în raionul Horezu, regiunea Pitești

Crește necontenit numărul țăranilor muncitori din comunele raionului Horezu, regiunea Pitești, care se conving de avantajele ce se obțin prin creșterea animalelor în comun și după metodele zootehnice înaintate. Datorită acestui fapt, mulți dintre ei au hotărît să-și pună laolaltă de bună voie animalele ce le posedă alcătuind întovărășiri zootehnice.

De pildă, în ziua de 27 februarie a.c., un număr de 83 țărani muncitori din satul Fometești, comuna Slătioara, au inaugurat întovărășirea zootehnică căreia i-au dat numele „Tudor Vladimirescu". Ei au adus în întovărășire un număr de 350 oi, peste 10 ha pămînt arabil și fînețe, precum și o bună parte din materialele necesare întreținerii animalelor și conservării produselor lactate.

Asemenea întovărășiri zootehnice au mai luat ființă în comunele Bărbătești, Măldărești, Bolerești, satul Miloștea și altele.

Comitetele de conducere ale noilor întovărășiri zootehnice, alese de către adunările generale ale întovărășiților, cu ajutorul inginerilor zootehniști de la raion și al circumscripțiilor agrozooveterinare au luat imediat măsuri pentru construirea de adăposturi și asigurarea bazei furajere necesare bunei îngrijiri și hrăniri a animalelor întovărășiților.

P. Rădulescu
corespondent

Finala pe țară la șah a „Spartachiadei de iarnă a satelor"

In zilele de 13, 14, 15 și 16 martie, la București, în Sala de Cultură a Sindicatelor, s-au desfășurat partidele din cadrul finalei pe țară la șah a „Spartachiadei de iarnă a satelor".

Printre reprezentanții diferitelor regiuni din țară, la concursurile finale a luat parte și tînărul concurent Dan Ursache, regiunea Iași, pionier în clasa a VI-a a școlii elementare dintr-o comună din raionul Vaslui. El a fost învins cu greu de Dumitru Oncescu campionul regiunii Pitești, care s-a calificat în turneul final împreună cu Boris Sorescu (reg. Arad), Virgil Țigan (reg. Oradea) și Costel Oțavă (reg. Galați). La fete, pentru disputarea ultimelor partide s-au calificat Ana Truia (reg. Timișoara), Ana Teodorescu (reg. Arad), Maria Trăistaru (reg. Craiova) și Irina Huszar (reg. Oradea).

In urma disputării partidelor din ultima rundă cîștigătorii din acest an a acestei competiții de masă sînt: D. Oncescu la băieți și Ana Truia la fete.

Cîștigătorii și finaliștii Spartachiadei satelor la șah au primit frumoase cupe, plachete, diplome, precum și numeroase premii.

Pentru o recoltă medie de cel puţin 2000 kg. porumb boabe la hectar

Un mijloc sigur de sporire a recoltei

Noi, cei ce muncim pe ogoare, avem tot interesul să lucrăm cît mai bine pămîntul spre a-i smulge rod bogat. Pe măsură ce izbutim să sporim rodnicia ogoarelor, ne îmbunătăţim traiul, căci astăzi ne putem bucura din plin de rezultatele muncii noastre. Nu-i însă de loc uşor să scoţi la hectar recolta ce o doreşti. Plugarul trebuie să lupte în primul rînd împotriva naturii, a vremii care nu totdeauna îi este pe plac. Acest fapt este bine cunoscut în regiunea noastră unde de obicei vremea e tare năzuroasă: cînd bat vînturi puternice, cînd bîntuie cîte o secetă cumplită. Şi cu toate că timpul nu ne prea ajută, mulţi dintre noi ne-am convins că se pot totuşi obţine recolte mari dacă lucrezi pămîntul la timp şi aplici cu pricepere regulile agrotehnice. Noi cei din întovărăşire, de pildă, am cules anul trecut de pe o suprafaţă de 11 hectare aproape 40.000 kg de porumb boabe, ceea ce înseamnă cam 3600 kg la hectar.

Cum am muncit noi pămîntul de am obţinut această recoltă?

In primăvara trecută, a venit pe la noi tov. inginer agronom Dobre, de la sfatul popular raional. El ne-a povăţuit să însămînţăm porumbul în cuiburi aşezate în pătrat. Cîţiva dintre noi au dat din umeri. Nu prea înţelegeau destul de bine folosele aplicării acestei metode noi. Pînă la urmă, ca să împăcăm şi pe unii şi pe alţii ne-am hotărît să semănăm porumb după noua metodă, aşa, de încercare, pe o suprafaţă de 11 hectare, iar restul în mod obişnuit. Pe terenul ce urma să însămînţăm porumb avusesem însămînţat cu un an în urmă rapiţă. După ce am cules rapiţa, am dezmiriştit imediat terenul. Bine ar fi fost dacă în toamnă aram adînc pămîntul, aşa cum cere agrotehnica. Acest lucru n-am izbutit să-l facem. Cum s-a desprimăvărat însă, am arat terenul cu tractoarele S.M.T.-ului „Filimon Sîrbu". O dată cu arătura de primăvară, am băgat în pămînt şi gunoi de grajd bine putrezit. Fiindcă timpul nu se încălzise îndeajuns, n-am semănat porumbul îndată după arătură.

Cu multă grijă ne-am ales şi pregătit sămînţa de porumb. Soiul de porumb care rodeşte bine în părţile noastre este cel denumit Dinte de cal, deoarece acesta e mai rezistent la secetă. De aceea, noi ne-am asigurat din timp sămînţă de bună calitate numai din acest soi. Am ales numai boabele de la mijlocul ştiuleţilor sănătoşi şi cu rînduri drepte.

Pentru a păstra în pămînt cît mai mare parte din apa provenită din zăpezi şi ploi, am grăpat de două ori arătura făcută din vreme. Prin grăpat am distrus şi buruienile ivite, menţinînd astfel curat terenul pînă la semănat. In aprilie, cînd pămîntul a căpătat căldura de care porumbul are nevoie pentru a răsări, am marcat terenul în lung şi în lat la distanţe egale de cîte 75 cm, de parcă era o foaie de caiet de aritmetică. La întretăierea liniilor am făcut copci cu colţul sapei, în care am pus cîte 3-4 boabe pe care le-am astupat imediat cu pămînt. La vreo săptămînă după plantare am trecut cu boroana peste loc ca să distrugem scoarţa ce se prinsese la suprafaţă şi să împiedicăm în felul acesta pierderea apei din pămînt.

După ce porumbul a răsărit, grija noastră principală a fost să-i asigurăm condiţii bune pentru a creşte nestingherit şi a lega rod bogat. Astfel, cînd plantele au avut 3-4 frunze, am făcut prima praşilă, iar după vreo două săptămîni, am prăşit porumbul a doua oară. Tot cu acest prilej am smuls plantele mai slab dezvoltate lăsînd în cuib 1-2 fire din cele mai viguroase. Prin praşile făcute la vreme, noi am menţinut terenul tot timpul curat, fără buruieni, ceea ce a făcut ca plantele să aibă umezeala necesară pentru a creşte nestingherite.

Culesul l-am făcut cînd porumbul a fost bine copt. Atunci am văzut că recolta de pe fiecare din cele 11 hectare care au fost însămînţate în cuiburi aşezate în pătrat a fost cu aproape 1.200 kg mai mare decît cea obţinută la fiecare hectar însămînţat după metoda obişnuită. Cu acest prilej unii ţărani muncitori ca Neagu Alexandru, Stan Arăileanu, Gheorghe Grosu şi alţii, care în primăvară îşi rîdeau de noi văzîndu-ne semănînd porumbul în cuiburi aşezate în pătrat, s-au convins de rostul aplicării metodelor înaintate, hotărîndu-se să semene şi ei porumbul după această metodă.

La consfătuirea regională cu fruntaşii în agricultură care a avut loc la Galaţi şi la care am avut cinstea să iau şi eu parte, am aflat multe lucruri folositoare.

Aici, de pildă, am învăţat că nu-i destul să prăşim porumbul numai de două ori, cum am făcut noi, ci de cît mai multe ori. Rostul praşilelor repetate şi făcute la timp l-a lămurit foarte bine, la consfătuirea unde am fost, un tovarăş inginer agronom. El a arătat că pe fiecare hectar de pămînt prost lucrat în cursul primăverii şi al verii cresc între 100-120.000 de buruieni, care fură mare parte din hrana plantelor şi sug totodată din pămînt o însemnată cantitate de apă. Prin praşile repetate se pot stîrpi aceste buruieni şi astfel se dă putinţă porumbului să crească în voie. Le-am povestit acest lucru celor din întovărăşirea noastră şi cu toţii au fost de părere ca anul acesta să prăşim porumbul ori de cîte ori va fi nevoie.

Mare mi-a fost bucuria cînd la consfătuire mi s-a înmînat insigna de fruntaş al recoltelor bogate. Această preţuire a muncii mele mă îndeamnă ca împreună cu ceilalţi membri ai întovărăşirii, să lucrez şi mai bine pentru a culege recolte bogate de porumb, cum nu s-au pomenit prin regiunea noastră.

NICOLAE C. STOICA
membru în întovărăşirea agricolă „Octombrie Roşu" satul Bilhacu, raionul Filimon Sîrbu

Pămîntul poate fi silit să dea rod bogat

In fiecare an obişnuiesc să semăn cu porumb o bună parte din pămîntul ce-l am. Şi asta pentru că prin partea locului această cultură rodeşte mult mai bine, iar noi îi cunoaştem toate cerinţele. Şi în trecut cultivam porumbul, dar pe atunci lucram pămîntul cum apucasem din bătrîni. Zgîriam pămîntul primăvara tîrziu, împrăştiam pe el sămînţa şi după ce răsărea, prăşeam porumbul o dată cu sapa, iar în loc de a doua praşilă îl rărîţam cînd îi da spicul. Toamna, cînd culegeam o recoltă slabă — şi asta se întîmpla mai în fiecare an — dădeam vina pe timpul neprielnic sau pe pămînt, zicînd că nu-i roditor.

In anii din urmă, de cînd prin satele noastre au început să vină agronomii şi de cînd am început să citesc şi eu ziare, mi-am schimbat treptat felul de a lucra pămîntul. Şi n-am avut decît de cîştigat. De pe acelaşi pămînt — lucrat aşa cum cere agrotehnica — eu am cules, chiar şi în anii cu timp destul de secetos, recolte de 2.000—2.500 kg de porumb boabe la hectar. Ba în anul trecut am scos de pe 1 hectar o recoltă de 3.800 kg de porumb boabe. Iată cum mi-am lucrat eu pămîntul de am reuşit — cu toată seceta ce a bîntuit prin părţile noastre — să scot o asemenea recoltă. Prima mea grijă a fost să-mi pregătesc cît mai bine terenul. De aceea, în vara anului 1953, îndată după recoltatul griului, l-am dezmiriştit, iar toamna l-am arat adînc. Prin părţile noastre, unii ţărani muncitori nu folosesc gunoiul de grajd. Eu nu m-am luat după ei şi mi-am îngrăşat pămîntul cu gunoi bine putrezit, pe care l-am vîrît sub brazdă o dată cu arătura de toamnă. Primăvara, cînd pămîntul s-a zvîntat, am boronit arătura de două ori, distrugînd scoarţa formată deasupra şi astupînd totodată găurile prin care se risipea umezeala din pămînt.

Pînă să vină timpul de însămînţare, pe teren începură să răsară buruieni. Am luat prăşitoarea trasă de cal şi am lucrat bine terenul pentru a le distruge. Totodată am afînat pămîntul pînă la adîncimea la care urma să pun sămînţa.

Cînd timpul a fost prielnic semănatului, am ieşit cu maşina în cîmp şi am însămînţat porumbul în rînduri drepte, la distanţă de 70 cm. Sămînţa pe care am folosit-o a fost din soiul Dinte de cal, soi care, după cum mi-au spus agronomii, rodeşte cel mai bine prin părţile noastre. Pentru a uşura răsărirea plantelor, am trecut cu boroana peste loc, iar cînd porumbul făcuse 4—5 frunze, am făcut prima praşilă. Citisem în iarnă, într-o carte, unde se spunea că îngrăşarea suplimentară sporeşte producţia la hectar. Şi cum aveam acasă o cantitate de azotat de amoniu, m-am dus la tehnicianul agronom din comună să mă înveţe cum să folosesc acest îngrăşămînt. După povaţa lui, am împrăştiat pe 1 ha 50 kg de azotat de amoniu, pe care l-am îngropat în pămînt în timp ce am făcut şi prăşitul de-al doilea.

Cînd făceam aceste lucrări, Anghel Badea, un ţăran muncitor de la noi care are pămîntul vecin cu al meu, m-a întrebat rîzînd:

— Ce faci, măi Boboc? Nu-i destul praf pe loc, îl mai împrăştii şi tu? Tatăl tău nu punea prafuri la porumb şi tot mînca mămăligă...

— Toamna se numără bobocii, i-am răspuns eu atunci. Şi mi-am văzut mai departe de treabă.

Cu cîţiva ani în urmă foloseam rariţa în loc de cea de a doua praşilă a porumbului. Agronomul mi-a explicat pagubele ce le aduce rărîţatul. Parcă nu-mi prea venea să cred, pentru că nu înţelegeam cu ce-i strică porumbului rariţa. El însă a mers în cîmp şi mi-a arătat ce urmări are această lucrare. După aceasta m-am hotărît să curm cu rărîţatul. De ce oare să-mi las eu porumbul fără umezeală?

Toamna, cînd am strîns recolta de pe hectarul ce-l îngrăşasem şi cu îngrăşăminte chimice, am cules 3.500 kg de porumb boabe. De pe restul de teren cultivat cu porumb, teren care n-a fost îngrăşat suplimentar, am scos vreo 2.400 kg de porumb boabe la hectar.

Mult s-a mai mirat vecinul meu Anghel Badea, ca şi ceilalţi ţărani muncitori de la noi, cînd au văzut că am scos o recoltă de porumb la hectar mai mare cu peste 1.000 kg de cît a lor.

— Ia spune-mi, măi vecine, — îmi vorbi Anghel într-o zi. Cum îi spuneai prafului ăluia ce-l împrăştiai astă vară pe ogor? Vreau să-l cumpăr şi eu, ca să-mi îngraş cu el ogorul.

Nu ştiu dacă vecinul meu se va ţine de cuvînt, dar cît mă priveşte, eu voi căuta ca şi în acest an să-mi îngraş suplimentar terenul cultivat cu porumb. De asemenea, voi face praşilele la timp şi voi aplica şi metoda polenizării artificiale suplimentare a porumbului. In acest fel, sînt sigur că voi izbuti să scot o recoltă şi mai mare de porumb la hectar faţă de cît am scos anul trecut.

NIŢA BOBOC
ţăran muncitor din comuna Luciu, raionul Feteşti

„Aşa trebuie să muncim şi noi pămîntul"

Cu mult interes ascultă colectiviştii şi ţăranii muncitori din comuna Şelimbăr, raionul Sibiu, explicaţiile tov. Bordon Maria, şefă de echipă la gospodăria colectivă „8 Martie" din localitate. Ea le povesteşte cu drag învăţămintele preţioase pe care le-a dobîndit la consfătuirea pe ţară a fruntaşilor recoltelor bogate.

ASOCIAŢIA LEGUMICOLĂ DIN SCURTEŞTI

Cuvîntul îi scrişnea între dinţi ca sticla pisată: A-so-ci-a-ţi-e! Hm! Ascultă aici la mine măi Antoane. In faţa mea să nu mai pomeneşti vorbe d-astea. Şi... încă ceva. Să-l laşi în pace şi pe frate-meu Ştefan. Om face grădinărie ca şi pînă acum. Ce fără a-so-ci-a-ţi-a de care vorbeşti tu crezi că n-o să producem noi vinete şi roşii? Sau te pomeneşti că acolo o să crească varza fără apă?

Şi rîzînd înveninat Vasile Saris o porni spre casă.

Anton rămase pironit în faţa cooperativei. Tocmai Vasile să vorbească aşa? Tocmai cel cu care muncise de la început pentru a pune temelia asociaţiei simple de legumicultură în comuna lor? De unde atîta otravă în vorbele lui? Numai un chiabur ar putea să gîndească aşa. Chiabur? Ia-n stai o leacă. Parcă auzise el ceva vorbe vînturate prin sat. Spuneau oamenii cum că Ion Oprea chiaburul, şi-ar fi adus aminte aşa, dintr-odată, că-i nu-ş ce rudă cu nevasta lui Vasile Saris. Şi de atunci a început să le treacă zilnic pragul casei.

— Să ştii că asta e — îşi spuse Anton. Şi eu nu mi-am dat seama.

O porni grăbit spre sediul organizaţiei de bază a partidului. De acolo, spre Drimboca, satul învecinat care ţine tot de comuna lor, şi se opri tocmai la casa lui Ştefan Saris. Ii povesti de-a fir a păr toată întîmplarea.

— Mi-e frate, ce-i drept, dar am să-i spun că de asemenea proaste poveţe mă lipsesc bucuros. — zise Ştefan. Am pornit-o pe un drum bun şi înapoi nu dau. Il las singur dacă-i vorba de-aşa şi intru cu pămîntul în asociaţie.

Anton clătină din cap.

— Aşa m-am gîndit şi eu la început; să-l lăsăm singur. Da uite că tovarăşii de la partid mi-au dat altă povaţă. Şi pe drum, venind încoace, cu cît mă gîndeam mai mult la această chestiune, tot mai multă dreptate le dădeam. Oare frate-tău Vasile nu-i om cinstit? Este, nici vorbă. Şi, pe deasupra, grădinar priceput ca el nu găseşti pe oriunde. Dacă-l lăsăm pe calea pe care a apucat, înseamnă să facem taman pe voia chiaburului. Uite ce: de azi în cinci zile avem adunarea. Pînă atunci trebuie să luptăm ca să-l aducem înapoi în mijlocul nostru. Tu să te duci chiar azi la el, iar eu am să trec mîine dimineaţă.

Niciodată de cînd se ştiu pe lume, cei doi fraţi n-au schimbat vorbe amarnice ca în ziua aceea.

— Ce-ai vrea — îi spunea Vasile lui Ştefan — să muncim pînă ne-om speti fără să ştim cu ce să ne alegem la împărţeală? Să-i muncesc eu de pomană pămîntul lui de-alde Chiriţă Rădoiau, sau Ion Popa? Nu! Asta niciodată!

— Măi omule — i-a răspuns frate-său — minte de copil ai, sau ce? Dar cum poţi oare da crezare unor asemenea scorneli chiabureşti, tu, om în toată firea? Eu atîta îţi spun. Ori intrăm în asociaţie, ori îmi trag pămîntul şi tu rămîi sănătos cu chiaburul, de ţi-i mai aproape.

Şi fără să-i mai spună bună ziua, plecă trîntind uşa.

Jumătate de ceas să fi trecut sau nici atît? Vasile sta pe gînduri, chibzuind şi întorcînd lucrurile pe o faţă şi pe alta. Se certase cu frate-său ca niciodată. Asta-i una. A doua, ce vor gîndi oamenii despre el? Parcă-l vedea lucrîndu-şi laolaltă pămîntul, iar pe el singur, părăsit de toţi. Nimeni nu va mai veni să-i ceară poveţe ca unui grădinar priceput ce este.

Nici nu băgă de seamă cînd intră Oprea.

— Lasă, măi Vasile, — începu mieros chiaburul. Nici o pagubă dacă s-a dus şi Ştefan. O să-şi muşte pumnii mai încolo.

Vasile îl privi ţintă, de parcă l-ar fi văzut acum pentru întiia oară. Apoi se ridică spumegînd de mînie cu pumnii strînşi:

— Afară! Să ieşi afară din casa mea năpîrcă ce eşti!

Oprea se dădu înapoi spre uşă, apoi o luă la goană spre poartă. Vasile îşi puse cojoaca şi ieşi în grabă. In urma lui, uşa rămase larg deschisă.

★

Preşedintele Uniunii raionale a cooperaţiei de consum Buzău terminase de vorbit. Urma să fie ales acum comitetul de conducere al asociaţiei simple legumicole din comuna Scurteşti. Primul a fost propus Anton Dragomir şi cei prezenţi l-au aprobat în unanimitate. La fel şi pe cel de al doilea propus, Benone Florea. Din sală, Manole Gheorghe a cerut cuvîntul:

— Propun în conducerea asociaţiei noastre pe tovarăşul Vasile Saris, om vrednic şi grădinar priceput.

Cu toţii au aprobat propunerea lui Manole. Cel de al treilea membru în comitetul de conducere primise încrederea tovarăşilor săi.

★

Imediat după înfiinţare — în primele zile ale lunii ianuarie — membrii asociaţiei legumicole din Scurteşti au pornit la treabă. In fiecare zi ei transportau gunoiul de grajd la cîmp. Seminţele de legume au fost alese pe categorii, puse în săculeţe de pînză, cu cîte o etichetă la gura fiecăruia, şi trimise la laboratorul din Buzău pentru verificarea purităţii şi a puterii de încolţire. Rînduială nouă învăţată de la inginerul agronom.

Intr-un şopron al unuia dintre ei au amenajat un atelier. Aci sînt reparate cele 8 roţi cu ionalele care vor trimite apa rîului Buzău prin şanţurile de irigaţie, spre grădina de legume. Greblele, casmalele, sapele, etc. au şi fost reparate de acum la fierăria din comună. Benone Florea şi cu Ion St. Popa s-au îngrijit de repararea tocurilor de răsadniţe şi de înlocuirea geamurilor lipsă. Cu totul, 90 m.p. de răsadniţe. După ce le-au reparat, au pregătit cu grijă paturile calde pentru răsadurile de pătlăgele roşii, ardei, vinete, varză şi conopidă.

La început, unii dintre legumicultori n-au prea înţeles rostul noilor metode de lucru în grădinărie. Li se părea că se încalcă obiceiuri grădinăreşti de multă vreme rînduite şi încercate. Dar cînd agronomul le-a explicat cu răbdare cu cît sporesc ele producţia, cînd l-au văzut mai cu seamă pe Vasile Saris că începe primul munca după sfaturile primite, n-au mai stat la îndoială.

La începutul lunii martie, au semănat în răsadniţe varză de vară, ardei graşi şi pătlăgele roşii. Restul de legume vor fi semănate în scurtă vreme. Intre timp, ca buni gospodari au încheiat contract cu S.M.T. Poşta Cîlnău pentru a le executa arăturile de primăvară şi şi-au procurat îngrăşăminte chimice, ca: azotat de amoniu şi potasiu.

★

Numai două luni au trecut de la înfiinţarea asociaţiei legumicole din Scurteşti. Au muncit însă bine oamenii şi pilda lor a dat roade. Două cereri noi de intrare în asociaţie au fost depuse: ale lui Lache Mănoiu şi Agapie Gavrilă. Iar Vasile Saris, deşi neîntrecut meşter grădinar, a prins acum, cînd a lăsat cu mult în urmă pragul tinereţii, să înveţe. Are, cum spune el, o „ambiţie". Să obţină asociaţia lor asemenea recolte de zarzavaturi cum nici cînd nu s-au pomenit prin partea locului.

S. LEONARD

Au primit ajutorul familial de stat

Zilele trecute, în raionul Buhuşi s-au plătit ajutoare familiale de stat, în valoare de 122.025 lei unui număr de 797 de mame cu mulţi copii. Numai în comuna Cîndeşti au primit ajutor familial, 37 de mame. Printre acestea se află şi Elena Gherasim, mamă a zece copii, colectivistele Maria Sîrbu şi Profira Direa şi altele.

Tache Vasilache
corespondent

Aplicarea raţională a regulilor agrotehnice — chezăşie a creşterii producţiei la hectar

ING. AGR. CILNICEANU C.
director tehnic al staţiunii experimentale I.C.A.R. Studina, regiunea Craiova

In regiunea noastră, Craiova, în cîmpie predomină clima temperată, excesivă de stepă, iar solul e de tip cernoziom — sol negru, bogat în substanţe hrănitoare. In general, aceste condiţii de climă şi sol sînt prielnice dezvoltării culturilor de porumb, grîu, floarea-soarelui şi, după cum s-a dovedit în ultimul timp, şi celor de bumbac, sfecla de zahăr etc.

Pentru a învinge efectele dăunătoare ale secetei din unii ani şi a putea astfel obţine recolte bogate la toate culturile, se impune să cultivăm soiuri de plante rezistente la secetă, să lucrăm în aşa fel pămîntul încît să reţinem în el cît mai multă din apa provenită din zăpezi şi ploi. Asemenea condiţii prielnice de dezvoltare se cer a fi create îndeosebi culturii porumbului, cultură care leagă rod tocmai în timpul lunilor cu ploi puţine, iulie şi august.

In partea deluroasă a Olteniei, clima este mai umedă, cu ploi multe, iar solurile predominante sînt: brun-roşcat de pădure şi podzol. Aceste soluri sînt mai sărace în substanţe hrănitoare, îndesate şi reci. Pentru ca ele să devină mai fertile, mai afînate, este necesar să fie îngrăşate cu o cantitate mai mare de bălegar de grajd puţin fermentat, precum şi cu îngrăşăminte minerale. Pentru ca porumbul să ajungă la maturitate deplină pînă în toamnă, se recomandă a se folosi soiuri cu o perioadă de vegetaţie mai scurtă, cum este de exemplu Scorumnicul.

Redăm mai jos principalele lucrări agrotehnice pentru cultura porumbului care sînt recomandante a se fo1osi în regiunea Craiova.

Pregătirea terenului

Porumbul se cultivă obişnuit în cîmpia Olteniei după cerealele de toamnă sau primăvară. In partea mai de miazănoapte în regiunea deluroasă, pe văile roditoare ale rîurilor, porumbul se cultivă în acelaşi teren 2 şi chiar 3 ani la rînd.

După recoltarea păioaselor, este necesar, aşa după cum ne învaţă ştiinţa agrotehnică, să se facă în cel mai scurt timp dezmiriştitul. Prin această lucrare se formează un strat afînat la suprafaţa pămîntului, prin care apa provenită din ploi pătrunde uşor în sol şi se păstrează aci mai mult timp.

Prin dezmiriştire se distrug buruienile care sug apa şi materiile hrănitoare din pămînt şi totodată se distrug şi cuiburile insectelor vătămătoare.

Arătura adîncă făcută toamna se lasă peste iarnă în „brazdă crudă", pentru ca îngheţul şi dezgheţul să mărunţească bine brazdele. Pe arătura negrăpată, zăpada se aşază mai bine şi astfel pămîntul strînge în el toată apa provenită din topirea zăpezilor.

Din experienţele făcute la staţiunea I.C.A.R. Studina timp de 3 ani, porumbul semănat după grîu de toamnă în teren dezmiriştit imediat după recoltare şi arat toamna la 20 cm a dat în mijlociu o recoltă cu 520 kg mai mult la hectar decît atunci cînd a fost semănat după arătura făcută primăvara înainte de însămînţare.

Ţăranul muncitor cu gospodărie individuală Andrei Baidac din satul Grădini, comuna Studina, cultivînd porumbul în ogor de toamnă şi lucrîndu-l cu prăşitoarea, a dobîndit în anul 1954 o recoltă de 3.000 kg de porumb la ha.

In primăvară, îndată ce arătura este zvîntată şi se poate ieşi la lucru, ogorul se grăpează pentru a se nivela şi a se forma la suprafaţă un strat de pămînt mărunţit care împiedică evaporarea apei, pînă ce vine timpul de semănat.

In condiţiile actuale, în agricultura noastră nu reuşim încă să arăm adînc în toamnă — aşa cum e recomandant de agrotehnică — toate suprafeţele de teren destinate semănăturilor de primăvară. Acolo unde din anumite motive nu s-au putut face astă-toamnă arături adînci, este necesar ca toate terenurile ce se vor semăna cu porumb să fie arate la adîncimea de 18—20 cm, chiar în primele zile ale primăverii, imediat ce timpul ne va îngădui să ieşim cu plugul la cîmp. Arătura făcută primăvara devreme se grăpează imediat, chiar în aceeaşi zi, pentru a se împiedica pierderea umezelii din sol.

Deoarece porumbului îi prieşte foarte mult îngrăşămintele şi în special cele organice, este necesar să îngrăşăm pămîntul în care semănăm această cultură cu gunoi de grajd bine dospit în cantitate de 15—20.000 kg la hectar, adică 30—40 de căruţe. Gunoiul e recomandat să fie îngropat în teren o dată cu arătura de toamnă, însă în cazul cînd această lucrare nu s-a făcut la timpul indicat de agrotehnică, încorporarea gunoiului în sol se poate face şi primăvara.

Asigurarea unei seminţe de soi

Un vechi proverb spune: ceea ce vei semăna, aceea vei culege. Mai sînt totuşi mulţi producători agricoli care nu ţin seamă de acest adevăr. El obişnuiesc să pună în pămînt orice soi de sămînţă, luat la întîmplare, fără măcar s-o aleagă. Drept urmare, ei culeg recolte mici şi de slabă calitate. Pentru sămînţă este recomandat să alegem numai ştiuleţi mari, sănătoşi, cu rîndurile drepte, acoperiţi cu boabe pînă la vîrf şi din soiurile cele mai corespunzătoare condiţiilor locale de sol şi climă.

In partea de miazăzi a Olteniei trebuie să cultivăm soiul de porumb romînesc de Studina, care are o coacere mai timpurie decît corciturile vechi de porumb Dinte de cal cu coacere tîrzie, ce se cultivă încă pe suprafeţe întinse în cuprinsul regiunii.

Staţiunea I.C.A.R. Studina distribuie în fiecare an însemnate cantităţi de sămînţă de porumb din soiul romînesc de Studina. In regiunea de cîmpie reuşeşte bine şi porumbul hibrid, rezultat din încrucişarea soiului romînesc de Studina cu soiul Dintele de cal I.C.A.R.-54. In urma experienţelor făcute la staţiunea I.C.A.R. Studina s-a constatat că acest hibrid are o creştere viguroasă şi dă producţii cu un spor pînă la 25 la sută faţă de fiecare din părinţi.

In partea de miazănoapte a regiunii, trebuie răspîndit un soi mai timpuriu şi anume Scorumnicul. Acest soi trebuie să înlocuiască diferitele soiuri de porumb care au o perioadă de vegetaţie mai lungă şi din această cauză, în mulţi ani, îndeosebi în cei cu brume timpurii toamna, nu ajung la maturitate deplină.

E de datoria ţăranilor muncitori, gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole care nu au sămînţă corespunzătoare să-şi procure prin schimb sau pe alte căi sămînţă de porumb din soiurile cele mai potrivite condiţiilor locale de sol şi climă şi cu putere de încolţire garantată.

Cînd şi cum trebuie semănat porumbul

Semănatul porumbului la timpul cel mai potrivit asigură o răsărire uniformă a plantelor şi buna lor dezvoltare. Mai sînt încă unii ţărani muncitori care, luîndu-se după anumite obiceiuri vechi, moştenite din bătrîni, aşteaptă să cînte cucul sau să înflorească porumbarul pentru a porni la semănat porumbul. Asemenea practici dăunătoare trebuie înlăturate cu desăvîrşire. Timpul cel mai potrivit pentru semănat porumbul este atunci cînd în pămînt, la o adîncime de 10 cm, se constată timp de cîteva zile o temperatură de 8—10 grade. Din experienţele făcute la staţiunea Studina, a rezultat că semănatul porumbului în raioanele de cîmpie trebuie să se facă cam în jurul datei de 10 aprilie. Pentru a stabili cît mai just epoca optimă pentru semănatul porumbului, tehnicienii agricoli au datoria să cerceteze şi să studieze cu multă atenţie, în fiecare sat şi comună, starea timpului, umiditatea şi temperatura solului. In acelaşi timp, ei trebuie să ţină seama de experienţa valoroasă dobîndită pe acest tărîm de fruntaşii recoltelor bogate din localitatea respectivă.

Cea mai bună metodă de semănat porumb s-a dovedit a fi aceea în cuiburi aşezate în pătrat. Rezultatele obţinute de către fruntaşii în agricultură, care au folosit această metodă agrotehnică înaintată, dovedesc din plin acest lucru.

Inainte de însămînţare, ogorul se lucrează cu cultivatorul urmat de grapă şi se nivelează. Marcarea terenului se face cu un marcator care are o distanţă de 70 cm între dinţi. La întretăierea rîndurilor se seamănă cîte 3—4 seminţe în cuib la adîncimea de 7—10 cm, astfel ca seminţele să fie puse în stratul umed al solului. Sămînţa să nu cadă nicidecum pe pămînt uscat şi nici să nu fie acoperită cu bulgări sau pămînt uscat.

Semănînd porumbul în pătrat şi aplicînd toate regulile agrotehnice, staţiunea Studina a obţinut în cîmpurile experimentale pînă la 4.200 kg de porumb boabe la hectar. Ţăranul muncitor cu gospodărie individuală Grigore Florea din comuna Giurgiţa, raionul Segarcea, a însămînţat în anul 1954 o suprafaţă de 1,5 ha cu porumb în cuiburi aşezate în pătrat. Aplicînd şi celelalte reguli agrotehnice, printre care praşitul de 4 ori, el a obţinut o recoltă de 3.360 kg de porumb la hectar, îndoit faţă de alţi ţărani din sat care au cultivat porumbul după metode obişnuite.

Lucrările de îngrijire a culturii de porumb

Foarte mare importanţă pentru sporirea producţiei de porumb o au lucrările de îngrijire a culturii care trebuie făcute la timp. Imediat ce porumbul a răsărit, prima lucrare ce se face este grăpatul cu o grapă de fier mai uşoară, astfel încît colţii grapei să nu distrugă plantele. Această lucrare are ca scop să rupă scoarţa ce se formează în urma ploilor şi să distrugă buruienile care abia au răsărit. Deoarece ori ce lipsă de plante în lan duce la scăderea numărului de plante la hectar, deci la micşorarea producţiei, trebuie ca golurile constatate în lan să fie completate fără întîrziere. Completarea golurilor se face cu boabe de porumb care au fost ţinute timp de 24 de ore în apă căldicică, apă ce se schimbă din timp în timp. Cînd plantele au 3—4 frunze, se face prima praşilă cu prăşitoarea mecanică, între rînduri şi în amîndouă direcţiile — în cazul cînd porumbul a fost semănat în cuiburi aşezate în pătrat — urmată de praşila cu sapa în jurul cuiburilor. Totodată se face şi primul rărit, lăsîndu-se cîte două fire la cuib. Prima praşilă se face mai adînc şi anume la 8 cm, pe cînd restul praşilelor se fac numai la 4—5 cm.

Din experienţele I.C.A.R.-ului s-a dovedit că fiecare praşilă bună făcută la timpul potrivit sporeşte producţia de porumb cu 200—250 kg la hectar. Explicaţia constă în faptul că prin distrugerea buruienilor, ruperea scoarţei şi afînarea pămîntului, se împiedică pierderea apei, care este atît de necesară pentru dezvoltarea plantelor de porumb în timpul înfloritului şi legatului din lunile iulie şi august.

Trebuie dusă o luptă susţinută, în special în raioanele din cîmpie, bîntuite de secetă, contra vechilor obiceiuri atît de dăunătoare în condiţiile de climă secetoasă, cum sînt rărîţatul şi muşuroitul.

S-a constatat că prin folosirea rariţei, rădăcinile superficiale ale plantelor sînt tăiate, iar suprafaţa de evaporare a apei din pămînt se măreşte cu mult, fapt ce duce la scăderea recoltei de porumb. Prin rădăcinile superficiale, porumbul foloseşte apa din ploile de vară, care de obicei nu pătrunde în sol la o adîncime mare. Experienţele făcute de către Institutul de cercetări agronomice au dovedit că îndeosebi în regiunile secetoase ale ţării, rărîţatul şi muşuroitul sînt metode extrem de păgubitoare ce trebuie combătute şi înlăturate cu desăvîrşire din practica agricolă.

O altă lucrare de îngrijire a culturii de porumb este copilitul, adică ruperea lăstarilor care dau de la baza tulpinei. Această lucrare se face atunci cînd lăstarii au atins înălţimea de 20—25 cm şi apoi după 2—3 săptămîni. O metodă agrotehnică nouă ce aduce un însemnat spor de producţie este polenizarea artificială suplimentară. Din cauza unor condiţii de climă neprielnice în timpul înfloritului la porumb, cum ar fi temperaturile foarte ridicate, vînturile puternice uscate din regiunea noastră, polenizarea pe cale naturală se face incomplet, din această cauză mulţi ştiuleţi rămînînd cu goluri în rîndurile de boabe. Pentru a înlătura aceste neajunsuri, se aplică polenizarea artificială. Prin aplicarea acestei metode producţia de boabe a sporit la staţiunea I.C.A.R. cu 12—14 la sută.

Aplicînd în mod diferenţiat principalele reguli agrotehnice la cultura porumbului şi folosind cu pricepere experienţa fruntaşilor în agricultură, ţăranii muncitori cu gospodării individuale, colectiviştii şi întovărăşiţii din cuprinsul regiunii Craiova vor îndeplini cu siguranţă sarcina patriotică trasată de partid, realizînd în anul 1955 o recoltă medie de porumb de peste 2.000 kg de boabe la hectar.

Din țara constructorilor comunismului

Mecanizarea lucrărilor care necesită un mare volum de muncă în sectorul creșterii animalelor

I. PETUHOV

Țărănimea colhoznică sovietică luptă cu succes pentru creșterea șeptelului și sporirea productivității lui. Mecanizarea lucrărilor care necesită un mare volum de muncă în fermele zootehnice constituie una din cele mai importante condiții de dezvoltare continuă a creșterii animalelor.

Industria U.R.S.S. produce un număr mare de mașini diferite cu ajutorul cărora se execută pregătirea nutrețurilor pentru vite, se face alimentarea cu apă a fermelor, se mecanizează transportarea furajelor, curățirea adăposturilor pentru animale, mulsul vacilor și multe alte lucrări care mai înainte se executau manual.

Mecanizarea ușurează simțitor munca colhoznicilor crescători de vite, contribuie la îmbunătățirea considerabilă a condițiilor de întreținere a animalelor și, în ultimă instanță, la creșterea productivității lor. Mecanizarea complexă a pregătirii nutrețurilor aplicînd metoda pe bandă rulantă, metodă datorită căreia nutrețurile trec încontinuu de la o mașină la alta, sporește de 10—12 ori productivitatea muncii.

In colhozul „Stalin", raionul Brovarsk, regiunea Kiev, R.S.S. Ucraineană, a fost înfăptuită mecanizarea complexă a pregătirii nutrețurilor. Aici s-a construit o bucătărie mecanizată pentru pregătirea furajelor, în care au fost instalate mașini ce îndeplinesc într-o anumită ordine diverse lucrări de pregătire a furajelor. In colhoz sînt peste 1000 de vite cornute mari, mai mult de 1000 de porci, multe oi și numeroși cai. Pentru hrănirea vitelor se pregătesc în fiecare zi zeci de tone de furaje diferite.

Secția pentru pregătirea furajelor din colhozul „Stalin" este situată în centrul orășelului zootehnic. Ea este unită cu toate fermele printr-o cale suspendată pe care se face transportul furajelor. Intr-una din subsecțiile pentru pregătirea furajelor se prepară furajele fibroase. Aici a fost instalată o tocătoare de paie și nutreț pentru siloz „R.S.S.-6" care toacă paie, floarea soarelui, ierburi, tulpini de porumb. Mașina este pusă în acțiune de către un electromotor și prelucrează 1,5 tone de furaje pe oră.

Pentru opărirea furajelor s-a construit o cameră specială. Furajele opărite se încarcă, cu ajutorul unei bande rulante, în vagonetele funicularului.

Intr-o altă subsecție pentru pregătirea furajelor se prelucrează furajele suculente. Aici are loc spălarea, fărîmițarea și opărirea nutrețurilor rădăcinoase și tuberculifere. După ce sînt aduse cu autocamioane la această subsecție, furajele rădăcinoase și cartofii sînt trecuți cu ajutorul unor bande rulante la mașina de spălat. După spălare, sfecla furajeră ajunge la tocătoarea de rădăcinoase, după care se încarcă în vagonete și se trimite la ferme. Cartofii se opăresc mai întîi, apoi se dau prin mașina de mărunțit cartofi.

In cea de a treia subsecție pentru pregătirea furajelor se prepară furajele concentrate. Aici au fost instalate concasorul universal de furaje „DKU-1,2", bascule și o opăritoare-malaxor de nutreț. Concasorul universal de furaje servește nu numai pentru fărîmițarea boabelor, ci și pentru pregătirea făinii de fîn, tocarea ierbii, paielor, porumbului, turtelor oleaginoase și a altor furaje. Mașina fărîmițează în timp de o oră aproape 1.100 kg de cereale, pînă la 350 kg de fîn (în făină) și aproximativ 900 kg de paie. După fărîmițare, cerealele se cîntăresc și se opăresc, apoi se încarcă în vagonetele funicularului și se transportă la grajduri.

Colhozul „Stalin", cu ajutorul S.M.T.-ului Bobrinețk, a mecanizat de asemenea alimentarea cu apă. La ferme au fost instalate adăpători automate. Tot mecanizat se face aici și mulsul vacilor, folosindu-se agregatul de muls electric „DA-3", în care intră 10 aparate de muls.

Mecanizarea procesului de muncă a asigurat o înaltă rentabilitate și fermei de vite de lapte a colhozului „Stalin" din raionul Luhovițk, regiunea Moscova. Ferma are aproximativ 400 de vaci, iar de la fiecare vacă se obține o cantitate de lapte de peste 4.000 de litri anual. In ultimii 8 ani colhozul a cheltuit pentru construcția de adăposturi de animale și mecanizarea lor aproximativ 8 milioane de ruble. S-a adus o conductă de apă pînă la grajdurile vițelor, au fost instalate adăpători automate, s-au montat căi suspendate, instalații de ventilație etc.

Mecanizarea fermelor este foarte avantajoasă, — spune F. Gheneralov, președintele colhozului, — ea ușurează munca crescătorilor de vite, ridică calitatea producției. Din observațiile noastre, numai introducerea adăpatului automatizat a contribuit la sporirea producției de lapte aproape cu 15 la sută.

Stațiunile de mașini și tractoare joacă un rol important în mecanizarea lucrărilor din sectorul creșterii animalelor proprietate colhoznică. In multe S.M.T.-uri au fost create brigăzi pentru lucrări de montare, care efectuează montarea cazanelor pentru opăritul nutrețurilor, a mașinilor de diferite tipuri și instalează conducte de apă în zonele de creștere intensă a oilor. S.M.T.-urile mecanizează și întreaga operație de tundere a oilor. Aplicarea tunsului mecanic al oilor sporește productivitatea muncii de 3—4 ori în comparație cu cel efectuat cu mîna.

Creșterea mecanizării lucrărilor care necesită un mare volum de muncă în sectorul creșterii animalelor permite rezolvarea cu succes în agricultura U.R.S.S. a sarcinii de sporire a șeptelului și a productivității lui, contribuind prin aceasta la îmbunătățirea continuă a bunăstării țărănimii colhoznice și a întregului popor sovietic.

Hotărîrile adoptate de Biroul Consiliului Mondial al Păcii

VIENA 15 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum s-a mai anunțat, la 14 martie Consiliul Mondial al Păcii a organizat o conferință de presă în legătură cu hotărîrile adoptate în cadrul ședinței Biroului Consiliului Mondial al Păcii, care s-a ținut între 11 și 13 martie.

Isabelle Blume, secretar al Consiliului Mondial al Păcii, a comunicat că Biroul a examinat problemele legate de desfășurarea unei campanii mondiale împotriva pregătirii unui război atomic și de ținerea la Helsinki, între 22 și 29 mai 1955, a unei adunări mondiale a reprezentanților forțelor iubitoare de pace.

Arthur Lundkvist, vicepreședinte al Consiliului Mondial al Păcii, a subliniat în declarația sa că hotărîrile Consiliului uniunii nord-atlantice cu privire la folosirea armei atomice, planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale, participarea Angliei la producția de arme atomice și acțiunile agresive ale Statelor Unite ale Americii în Extremul Orient au făcut să crească considerabil primejdia unui război atomic. Iată de ce este sarcina Consiliului Mondial al Păcii de a mobiliza popoarele din întreaga lume la lupta împotriva primejdiei sporite a unui război atomic.

S-a dat apoi citire următoarelor documente adoptate la ședința Biroului Consiliului Mondial al Păcii:

Pentru o adunare mondială a reprezentanților forțelor iubitoare de pace

Primejdia directă a unui război atomic planează astăzi asupra fiecărei țări, asupra fiecărei case, asupra fiecărui om. In loc de a pune energia atomică în slujba omenirii, se acumulează stocuri de arme atomice; în loc de a se proceda la dezarmare, se creează noi blocuri militare; în loc de a duce tratative și a ajunge la o înțelegere, se proferă amenințări și se ațîță ura.

Dar amenințările și politica de forță duc la război, iar nu la pace. Reînarmarea Germaniei, situația creată în regiunea Taivanului, atentatele la independența popoarelor adîncesc peste tot disensiunile și fac să crească neliniștea.

Dacă ar fi să se urmeze această cale, nimeni nu ar putea să se considere în siguranță.

Această situație a devenit insuportabilă pentru toți oamenii. Ei resping cu indignare ideea exterminării în masă prin arma atomică.

Cu toată energia de care sînt capabile popoarele, ele trebuie să ceară distrugerea armei nucleare, ele trebuie să ceară dezarmarea generală și securitatea pentru toți, respectarea suveranității și drepturilor fiecărei națiuni.

Urmărind aceste scopuri, Consiliul Mondial al Păcii invită pe reprezentanții forțelor iubitoare de pace din toate țările să se întrunească la 22 mai la Helsinki într-o adunare mondială, pentru a discuta liber problemele urgente ale luptei pentru pace.

Declarația Biroului Consiliului Mondial al Păcii

In toate țările, Apelul Consiliului Mondial al Păcii, care cheamă la lupta pentru a obține distrugerea armelor atomice și încetarea producției lor, trezește conștiința tuturor acelora pe care îi îngrijorează perspectiva unui război de exterminare. Acest Apel corespunde speranțelor acelora care cred că popoarele pot preîntîmpina exterminarea în masă a oamenilor prin arma atomică.

Salutăm toate organizațiile, pe toți activiștii pe tărîm social, pe toți oamenii care într-o formă sau alta iau atitudine împotriva războiului atomic.

Primejdia unui război atomic a devenit și mai vădită. Oameni de stat amenință cu folosirea armei termo-nucleare. Guvernele unor țări care nu posedă încă această armă au adoptat hotărîrea de a începe producția ei sau au început să examineze această problemă. Se fac încercări de a justifica folosirea acestei arme monstruoase sau de a o prezenta ca o chezășie a păcii, cu toate că în realitate ea nu face decît să sporească primejdia unei agresiuni, neputînd să aducă oamenilor decît distrugere și moarte.

Campania pentru strîngerea de semnături oferă posibilitatea de a exprima condamnarea generală a armei atomice cu suficientă forță, pentru a determina toate guvernele care dețin această armă să ajungă la un acord cu privire la distrugerea ei efectuată sub un strict control. Un asemenea acord ar constitui un pas important pe calea spre dezarmarea generală.

Popoarele pot să-și manifeste atitudinea lor de condamnare cu atîta hotărîre, încît nici un guvern să nu îndrăznească să nu țină seamă de ea.

* * *

Membrii Biroului Consiliului Mondial al Păcii au răspuns apoi la numeroase întrebări puse de ziariștii austrieci și străini.

Manevra domnului Attlee

Săptămîna trecută, liderii partidului laburist au prezentat în Camera Comunelor (parlamentul englez) o rezoluție prin care cereau tratative între guvernele U.R.S.S., S.U.A. și Angliei, tratative avînd ca scop principal „slăbirea încordării internaționale" și „dezarmarea generală".

In jurul acestei propuneri a conducătorilor partidului laburist din Anglia, presa apuseană și îndeosebi cea engleză a făcut multă vîlvă.

Oamenii de bună credință s-ar putea lăsa înșelați să creadă că într-adevăr liderii opoziției din Anglia ar fi împotriva politicii dusă de guvernul lui Churchill și ar opina pentru realizarea imediată a unei înțelegeri pașnice. Să încercăm să vedem ce conține într-adevăr propunerea liderilor laburiști și dacă într-adevăr ea urmărește scopul pe care ei încearcă să-l arate.

Propunerea laburistă vorbește de tratative între guvernele U.R.S.S., S.U.A. și Angliei, dar această propunere omite tocmai principala problemă care contribuie la menținerea încordării internaționale și anume problema germană. De ce omite propunerea laburistă o astfel de problemă vitală pentru pacea și securitatea popoarelor Europei? Răspunsul nu-i greu de dat: pentru că liderii laburiști de dreapta sînt de fapt de acord cu dl. Churchill ca să fie ratificate mai întîi acordurile de la Paris, care legiferează remilitarizarea Germaniei occidentale și pe urmă să se ducă tratative cu U.R.S.S. în legătură cu problema germană. (In vorbe, liderii laburiști încearcă să arate că nu sînt de acord cu politica guvernului, dar numai în vorbe). Aceste tratative urmează să fie duse după teoria americană (pe care guvernanții Angliei și liderii laburiști au acceptat-o întru totul) „de pe poziții de forță". De altfel nici în noua propunere pe care au făcut-o liderii laburiști în legătură cu tratativele privind „slăbirea încordării internaționale" și „dezarmarea generală" nu se întrevede că se cere a se renunța la „poziția de forță".

De ce au făcut totuși liderii laburiști această propunere? Nici la această întrebare nu-i greu de răspuns. Opinia publică britanică este tot mai alarmată de poziția guvernului Churchill față de politica dusă de S.U.A. în Asia și mai ales de ultimele măsuri luate cu privire la pregătirile pentru fabricarea și în Anglia a bombei cu hidrogen. Poporul englez își dă seama la ce primejdie gravă este expusă Insula Britanică într-un eventual război atomic. Opoziția maselor populare engleze față de politica războinică dusă de actualul guvern englez a determinat fără îndoială și creșterea opoziției multor membri ai principalelor partide care se perindă la cîrma Angliei. Această opoziție s-a vădit mai ales în rîndurile partidului laburist. Unul din liderii laburiști lucizi, Aneurin Bevan, a luat în ultima vreme o poziție tot mai potrivnică față de atitudinea grupului parlamentar laburist care a votat planurile de înarmare a Angliei și s-a declarat de acord cu remilitarizarea Germaniei occidentale. Atitudinea lui Bevan este sprijinită de un număr tot mai mare de membri de rînd ai partidului laburist. Bevan, exponentul aripei de stînga în partid, și adepții săi prezintă și o puternică amenințare pentru păstrarea unității partidului laburist. Presa din apus vorbește tot mai insistent de eventuala scindare a partidului domnului Attlee.

Tocmai pentru a micșora popularitatea lui Bevan și a preveni această scindare, au prezentat liderii laburiști noua lor propunere Camerei Comunelor. Incercînd să dovedească că liderii laburiști se opun de fapt politicii dusă de guvernul Churchill, rezoluția laburistă a urmărit să arunce praf în ochii maselor populare britanice și să-l discrediteze pe Aneurin Bevan. Că este așa ne-o confirmă în primul rînd cele scrise de agenția United Press, care subliniază că „Attlee încearcă să fure din influența lui Bevan" ca urmare a condamnării de către un grup de deputați laburiști, între care și Bevan, a politicii de complicitate cu guvernul, dusă de conducerea de dreapta a partidului laburist. Dar faptele cele mai concludente care arată că moțiunea propusă de liderii laburiști a fost o manevră ce a urmărit două scopuri: discreditarea lui Bevan și înșelarea maselor, îl constituie hotărîrea comitetului parlamentar laburist de a-l exclude pe Aneurin Bevan din grupul parlamentar laburist și de a recomanda comitetului executiv al partidului laburist să-l excludă din partid, și respingerea de către Camera Comunelor a rezoluției propuse.

Nu le va veni ușor liderilor laburiști să-și ducă pînă la capăt manevra. Așa cum recunoștea chiar ziarul englez „Daily Telegraph and Morning Post" (care are o atitudine ostilă față de Bevan) „dacă Bevan va fi totuși exclus, nu vor lipsi oamenii care să susțină punctul de vedere susținut de el". Cu atît mai puțin va reuși manevra liderilor laburiști de a înșela poporul britanic, care se opune cu tot mai multă hotărîre politicii agresive dusă de actualii guvernanți, politica ce sprijină planurile războinice ale cercurilor imperialiste americane.

Deschiderea lucrărilor Seimului R. P. Polone

VARȘOVIA 16 (Agerpres).

După cum anunță agenția P.A.P. la 16 martie și-a început lucrările cea de a 6-a sesiune a Seimului Republicii Populare Polone. La deschidere au luat parte: Boleslaw Bierut, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, membrii guvernului, în frunte cu Josef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Polone, membrii corpului diplomatic acreditați la Varșovia. Au fost de asemenea de față membrii delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S., care a sosit la Varșovia în urma invitației Prezidiului Seimului Polonez.

Cuvîntul de deschidere a celei de a 6-a sesiuni a Seimului R. P. Polone a fost rostit de mareșalul Seimului, Jan Dembowski, care, în numele Seimului și al poporului polonez, a salutat delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S.

După cuvîntarea lui Jan Dembowski, Seimul a adoptat ordinea de zi a celei de a 6-a sesiuni, care cuprinde: Raportul cu privire la politica externă a guvernului R. P. Polone, prezentat de președintele Consiliului de Miniștri, Josef Cyrankiewicz, Legea cu privire la bugetul de stat pe anul 1955, Raportul Consiliului de Miniștri cu privire la executarea bugetului de stat pe 1953, Ratificarea deciziunilor Consiliului de Stat cu privire la modificările intervenite în componența Consiliului de Miniștri în perioada dintre cea de a 5-a și cea de a 6-a sesiune a Seimului R. P. Polone, Ratificarea decretelor emise de Consiliul de Stat în perioada dintre cea de a 5-a și cea de a 6-a sesiune a Seimului R. P. Polone și altele.

După adoptarea ordinei de zi a luat cuvîntul Josef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Polone.

Pregătiri pentru o conferință a muncitorilor din Europa împotriva remilitarizării Germaniei occidentale

BERLIN 16 (Agerpres).— A. D. N. transmite: Muncitorii din fabricile din R. D. Germană și Germania occidentală salută cu căldură propunerea formulată de organizațiile sindicale ale Confederației Generale a Muncii din Franța, Force Ouvrière și Confederației muncitorilor creștini din Franța, din fabricile și uzinele din nordul Franței, în vederea organizării unei conferințe a muncitorilor din Europa împotriva remilitarizării Germaniei occidentale. Ei sprijină propunerea celor 54.000 membri ai sindicatelor din Leipzig de a ține această conferință între 21 și 24 aprilie la Leipzig.

Minerii de la minele de stat „Martin Hoop" din Zwickau, de pildă, au declarat într-o scrisoare adresată secretarului general al Confederației Generale a Muncii din Franța că sînt hotărîți să ia parte la lupta comună împotriva politicii lui Adenauer. Declarații similare au fost făcute în numeroase scrisori adresate organizațiilor sindicale franceze.

În numeroase alte uzine, printre care uzinele „Walter Ulbricht Leuna", precum și uzina constructoare de mașini „Gheorghi Dimitrov" din Magdeburg, au loc pregătiri în vederea alegerii delegaților la această conferință.

În fabricile din Wuppertal (Renania de nord-Westfalia) au fost aleși primii delegați care vor participa la conferință. În alte orașe vest-germane muncitorii se pregătesc să-și aleagă și ei delegații.

In Camera Comunelor din Anglia

— Declarațiile lui Churchill —

LONDRA 16 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunțat, la ședința din 14 martie a Camerei Comunelor, liderul partidului laburist Attlee a prezentat o rezoluție prin care se cerea guvernului englez să propună imediat guvernelor S.U.A. și U.R.S.S. convocarea unei conferințe a guvernelor celor trei țări „în scopul slăbirii încordării internaționale și pregătirii dezarmării generale". Rezoluția nu cuprinde propunerea de a se lua în discuție problema germană.

În cercurile democrate engleze s-a subliniat că această rezoluție constituie o manevră întreprinsă de conducerea laburistă pentru a atenua nemulțumirea membrilor de rînd ai partidului și a preveni o sciziune în rîndurile acestuia.

Luînd cuvîntul pentru a-și motiva rezoluția, Attlee a criticat declarația făcută la 1 martie de Churchill în Camera Comunelor cu privire la cauzele pentru care guvernul englez nu a adus la îndeplinire rezoluția parlamentară din 5 aprilie 1954 care preconiza tratative între marile puteri.

Attlee a condamnat refuzul guvernului de a organiza tratative între marile puteri înaintea ratificării acordurilor de la Paris.

În cuvîntarea de răspuns, Churchill a polemizat cu propunerile laburiștilor. Ținînd seama în mod vădit de starea de spirit a opiniei publice, care insistă pentru reglementarea divergențelor pe calea tratativelor, Churchill a căutat să creeze impresia că el ar fi fost întotdeauna un adept al tratativelor cu Uniunea Sovietică și că tratativele s-ar fi amînat din motive independente de voința lui. Faptele la care se referă Churchill însuși, nu au putut însă să confirme cîtuși de puțin această versiune.

După cum a declarat Churchill, el a adresat la începutul lunii iulie, anul trecut o „telegramă personală" lui V. M. Molotov, propunînd o „întîlnire prietenească fără ordine de zi". Potrivit spuselor lui Churchill, el a primit la 5 iulie din partea lui Molotov un „răspuns foarte promițător". „Totuși, a spus Churchill în continuare, am fost nevoiți să așteptăm sfîrșitul conferinței de la Geneva... Abia la 26 iulie am putut din nou să mă adresez lui Molotov. Am declarat că după discuții cu colegii mei, intenționam să-i adresez un nou mesaj cuprinzînd propunerea despre o întîlnire". Intre timp, a spus Churchill, s-a primit nota sovietică, prin care se propunea să fie convocată o conferință a țărilor europene și Statelor Unite pentru a examina propunerile cu privire la asigurarea securității colective în Europa. După spusele lui Churchill, Molotov a arătat că nu este de părere că discutarea propunerilor despre întîlnirea neoficială ar fi de natură să împiedice convocarea conferinței cu privire la asigurarea securității colective.

Fără a sta pe gînduri dacă concluzia lui va putea fi considerată întemeiată de argumente logice, Churchill a declarat: „Guvernul Majestății sale nu avea o altă ieșire, decît să amîne pe un timp oarecare propunerea pe care o făcusem lui Molotov".

In încheiere, Churchill și-a exprimat din nou atitudinea negativă față de propunerile cu privire la organizarea imediată de tratative între marile puteri în vederea slăbirii încordării internaționale, declarînd: „Un singur lucru mă preocupă mai presus de orice — aceasta este creșterea prieteniei noastre și înțelegerii reciproce cu Statele Unite".

Luînd cuvîntul în cadrul dezbaterilor, laburistul Crossman și-a manifestat îngrijorarea în legătură cu încercările S.U.A. de a atrage Anglia în aventuri militare în Extremul Orient, subliniind că „încordarea din Extremul Orient este provocată mai ales de America".

Laburistul Noel Baker a vorbit în cuvîntarea sa despre primejdiile de care sînt legate pregătirile în vederea unui război atomic.

Răspunzînd deputaților laburiști, ministrul Afacerilor Externe Eden s-a referit la faptul că „guvernul laburist din Anglia a sporit armamentele într-un ritm mai rapid decît s-a făcut aceasta vreodată în trecut". Apoi, Eden a reluat preferata teză absurdă a propagandei americano-engleze că Apusul nu ar putea să ducă tratative cu Răsăritul decît de pe poziții de forță după ratificarea acordurilor de la Paris.

După cum s-a mai anunțat, rezoluția prezentată de laburiști a fost respinsă.

Notă

„Libertăți" americane

Există în S.U.A. legi care-și propun să apere drepturile cetățenilor. Spunem, își propun să apere, pentru că de fapt ele n-o fac în fond, sau, mai bine zis, cel care trebuie să vegheze la aplicarea acestor legi n-o face. Una din aceste legi interzice de exemplu interceptarea și divulgarea convorbirilor telefonice. Cu alte cuvinte, nimeni nu are voie — după această lege — să asculte convorbirile telefonice ale cetățenilor și să le facă cunoscute altor persoane. Acestea sînt prevederile legii. Dar cu aceste prevederi nu pot fi de acord multe organe de stat din S.U.A., care, dimpotrivă, au interes să se folosească de convorbirile telefonice, din care pot afla lucruri care, ce-i drept, de multe ori nu le convin, dar le sînt de folos. Ce s-ar face, de exemplu, Comisia de cercetări a așa zisei activități antiamericane sau chiar unele firme comerciale, sau agențiile de detectivi, dacă n-ar avea la îndemînă și acest mijloc de informare (citește spionaj).

McCarthy et. compania n-ar putea să adune la milioanele de dosare pe care le întocmesc cetățenilor americani probe „evidente" din care să reiasă activitatea așa zisă comunistă. Dar de ce să vorbim de McCarthy, cînd înseși serviciile forțelor armate ale S.U.A. și serviciile administrative din Washington se spionează reciproc, folosind această metodă.

Un membru al Congresului American declara că „nu cunoaște nici un serviciu guvernamental care să nu practice interceptarea clandestină". După cum arată ziarul francez „Paris Presse l'Intransigent", deși autoritățile sînt informate că aceste practici sînt folosite pe scară largă, în 21 de ani numai o singură persoană a fost condamnată pentru această infracțiune. Același ziar scria că „Ministerul Justiției refuză să urmărească și să condamne aceste practici ilegale, pentru că însuși acest departament recurge în mod obișnuit la ele".

Biroul Federal de Investigații (poliția secretă americană) ascultă în medie zilnic 170 de convorbiri telefonice. Nu sînt exceptate nici convorbirile telefonice ale sediului O.N.U. cu exteriorul.

De teamă să nu li se afle intențiile, relațiile, afacerile etc., membrii Congresului American au sisteme proprii cu ajutorul cărora încearcă să înșele pe cei care le-ar asculta convorbirile. De exemplu, senatorul McCarthy, cînd vorbește la telefon dă drumul la robinetul de la baie, pentru ca zgomotul apei să îngreuieze interceptarea convorbirii. Un alt senator, Morse, cînd vine acasă, controlează toate ungherele pentru a se convinge că nu există nici un microfon ascuns în camera care ar permite rivalilor să-i asculte discuțiile.

Unii senatori, cînd au de discutat anumite probleme, preferă să se ducă prin parcuri, pentru a fi siguri că ceea ce vorbesc nu este ascultat de vreuna din cele 150 de agenții americane care se ocupă cu asigurarea acestei „libertăți democratice".

Bine ați ajuns, domnilor senatori americani! Să discutați problemele de stat prin parcuri și să umblați de-a bușilea prin locuință pentru a descoperi aparatele de ascultare care vă interceptează convorbirile!

La filiala engleză a centrului american de clocire

După cum reiese din „Cartea albă" („raportul guvernului în problema apărării") scopul principal al eforturilor militare ale Angliei îl constituie cursa înarmărilor atomice. Cu o cinică sinceritate „Cartea albă" confirmă din nou fidelitatea pe care o nutrește guvernul englez faimoasei politici „de pe poziții de forță". (Ziarele)

Desen de V. Fomicev

— Luați loc!

TIMPUL PROBABIL

pentru zilele de 18, 19, 20 martie

Vremea rămîne schimbătoare cu cerul noros la început, cînd vor cădea precipitații sub formă de lapoviță și ninsoare. Apoi cerul devine variabil. Vîntul va sufla dinspre nord-vest intensificîndu-se temporar, mai ales în jumătatea de miază-noapte a țării.

Temperatura în scădere. Noaptea coboară între 0 grade și minus 6 grade, iar ziua urcă între plus 2 grade și plus 8 grade. Solul va îngheța la suprafață în timpul nopții, iar ziua se va desgheța.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacția: București, Piața Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". Abonamente: pe 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poștale, factorii poștali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodăriile colective, gospodăriile agricole de stat și S.M.T.